MAI SINT 9 zile pînă

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2126 | 4 pagini — 20 bani | Vineri 2 martie 1956

ȚARA se pregătește de ALEGERI

Ați verificat listele de alegători?

Listele de alegători sînt zilnic cercetate de un număr mare de cetățeni atît la orașe cît și la sate. Și țăranii muncitori din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, vin să se intereseze dacă nu cumva din greșeală au fost omiși de pe listă.

Iată-i în clișeu pe cîțiva, cercetînd listele.

Acolo unde 754 moșieri stăpîneau...

Cu ani în urmă, județul Craiova era stăpînit și exploatat de 754 de moșieri pe ale căror pămînturi trudeau din greu zeci de mii de țărani. Analfabetismul era o plagă întinsă și prin aceste locuri ca și în întreaga țară iar asistența sanitară lipsea aproape cu desăvîrșire. Regiunea Craiova de azi a căpătat un aspect cu totul nou. Realizările din anii puterii populare au transformat-o într-o regiune cu o industrie și agricultură în plină dezvoltare. In orașul Craiova a fost construită una dintre cele mai mari întreprinderi producătoare de mașini electrice din țară, fabrica „Electroputere", s-au construit o fabrică de uleiuri vegetale, topitorii de in și cînepă, au fost înființate aproape 1.000 de unități comerciale de stat; în numai 5 ani s-au construit peste 450 de blocuri de locuințe pentru oamenii muncii din Tr. Severin, Tg. Jiu, Craiova, Bîlteni și din alte localități.

Despre toate aceste realizări au vorbit cu mîndrie alegătorii din regiune cu prilejul întîlnirilor pe care le-au avut zilele acestea cu candidații F.D.P. în alegerile de la 11 martie.

La căminul cultural din comuna Bălăcița, raionul Vînju Mare, peste 500 de alegători s-au întîlnit cu tov. Grigore Preoteasa, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Afacerilor Externe, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală regională nr. 100 Craiova.

Candidatul a vorbit alegătorilor despre politica consecventă de pace a statului nostru democrat-popular subliniind că în politica sa externă R.P.R. înfăptuiește principiile respectării suveranității naționale și egalității în drepturi în relațiile între toate statele, ale coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite și neamestecului în treburile lor interne. El a subliniat puterea și invincibilitatea lagărului păcii și socialismului, scoțînd în evidență realizările regimului nostru democrat-popular. Republica noastră populară, stat cu adevărat independent și suveran, are azi prieteni mulți, puternici și încercați, chezășie de nădejde a independenței noastre naționale și a securității noastre de stat.

Alegătorii care au luat cuvîntul, printre care Gh. Gheorghe, Ion Fruntelată, Constantin Balaure și medicul Nicolae Popi au arătat realizările din ultimii ani ale sfatului popular cu sprijinul cetățenilor din comuna Bălăcița: înființarea spitalului și maternității, construirea de noi clase la școala primară, creșterea permanentă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare, și altele. Vorbitorii au arătat necesitatea ca prin contribuția tuturor să se ducă mai departe opera de înfrumusețare a comunei și munca pentru înfăptuirea de noi construcții comunale necesare bunului trai.

La întîlnirea dintre tov. Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, și alegătorii din circumscripția electorală regională nr. 108 Craiova, care a avut loc în comuna Malovățu, raionul Turnu Severin, au participat peste 300 de cetățeni. Invățătorul Ion Duncea a folosit acest prilej pentru a arăta că în cinstea alegerilor de la 11 martie, 26 familii de țărani muncitori din comună au constituit o nouă întovărășire agricolă. El s-a angajat să sprijine înființarea pînă la alegeri a încă două întovărășiri. In discuțiile purtate, alegătorii Gh. Buzatu, Nicolae Ciurel și alții au subliniat că vor sprijini sfatul popular în acțiunea de electrificare a comunei, propunînd în acest scop procurarea unui dinam.

Candidatul a arătat că va acorda tot sprijinul inițiativelor luate de alegători, cerînd ca aceștia să răspundă cu aceeași însuflețire la chemările organelor locale ale puterii de stat.

Intîlniri între candidații F.D.P. și alegători au avut loc zilele acestea și în alte comune din regiunea Craiova. Pînă la 28 februarie, în regiune au avut loc peste 15.000 de întîlniri între candidați ai F.D.P. și alegători, la care au participat aproape 550.000 de alegători dintre care 49.944 au luat cuvîntul la discuții, făcînd propuneri pentru întărirea activității sfaturilor populare și angajîndu-se să sprijine acțiunile inițiate de acestea pentru îmbunătățirea activității gospodărești, înfrumusețarea satelor și orașelor din regiune.

Tînărul candidat — un priceput gospodar

BACĂU (De la corespondentul nostru Constantin Andreescu). — Ca deputat în sfatul popular orășenesc, tov. Anghel Andrei venea adesea în circumscripția sa pentru a discuta cu cetățenii.

— Uite, avem nevoie de cișmele de apă pe stradă — i-au spus cetățenii de pe strada Ion Fonaghi.

— In fața „Alimentarei" se face prea mult noroi din cauza căruțelor ce trec spre abator, — i-a sezisat un grup de cetățeni. N-ar fi mai bine ca circulația să fie dirijată pe malul Bistriței?

De fiecare dată tînărul deputat și-a notat cu grijă de gospodar sezisările cetățenilor cerînd sprijin comitetului executiv al sfatului popular orășenesc.

După ce s-a cărat piatra, deputatul a mobilizat activ pe cetățeni pentru împrăștierea ei. Astfel, pe strada Ștefan Gheorghiu astăzi nu mai sînt hîrtoape; noroiul a dispărut. De asemenea pe strada Ion Fonaghi funcționează două cișmele de apă. Tînărul comunist Anghel Andrei a fost propus din nou candidat al F.D.P. în circumscripția orășenească nr. 17. Deși pe strada 9 Mai tov. Anghel Andrei nu este un locuitor prea vechi, totuși el este bine cunoscut de cetățeni.

La ultima sa întîlnire cu alegătorii de pe stradă, s-au discutat multe probleme gospodărești. Cetățenii și-au arătat satisfacția pentru felul în care se dezvoltă orașul Bacău. In ultimii ani în oraș s-au ridicat întreprinderi noi cum sînt: fabrica de confecții, uzina de utilaj petrolifer, uzina metalurgică „Muncitorul Liber" și altele. Organizația economică „23 August" a sfatului popular orășenesc produce astăzi de 5 ori mai multe bunuri de larg consum decît în 1950. In oraș s-a construit un teatru de vară, s-au pietruit 10 străzi și s-a extins rețeaua de radioficare. In ultimul timp s-au pus în circulație 6 noi autobuze.

— Și pe strada noastră s-a extins radioficarea — a spus unul din vorbitori. Difuzoarele ne aduc cele mai noi vești din lume.

In discuții alegătorii au scos la iveală și o serie de lipsuri, făcînd totodată propuneri prețioase.

— Pe strada noastră serviciul de salubritate ridică gunoiul prea rar — a spus locuitorul Gheorghe Pietraru. Apoi el a propus ca strada 9 Mai să fie pietruită.

Gospodina Eleonora Buzduc a cerut să se verifice rețeaua electrică pentru a se înlătura desele întreruperi de lumină care produc multe neplăceri cetățenilor.

Alți vorbitori au arătat că este necesar ca la magazinele din oraș să se aducă mai multe materiale necesare reparațiilor de imobile.

Arătînd că alegătorii vor sprijini activ pe deputat în acțiunile ce acesta le va întreprinde pentru înfrumusețarea străzii, muncitorul Coca Nicolae de la fabrica „Muncitorul liber" a spus:

— Candidatul nostru este un tovarăș în care avem încredere. In uzina „Muncitorul liber" unde este director, el a fost înainte un simplu muncitor. Din simplu muncitor el s-a ridicat treptat și astăzi conduce această mare întreprindere. Spiritul său gospodăresc se observă peste tot în uzina noastră. De asemenea pe tărîm obștesc el muncește cu mult suflet. Ca membru în comitetul orășenesc U.T.M. sprijină îndeaproape tineretul întreprinderii noastre.

Intîlnirea cu alegătorii a fost un bun prilej pentru candidat de a cunoaște îndeaproape care sînt doleanțele și cerințele cetățenilor.

Pe scenă, demascînd mascaradele electorale din trecut...

Cum să fi ales în consiliul primăriei dacă în cele 100 de butoaie vîndute populației era jumătate vin și jumătate apă și ai nereguli cu fiscul! Domnișoara Alice, fiica lui Filimon Podgoreanu, reproșa tatălui său că din cauza necinstei lui ea va rămîne nemăritată. In micuțul tîrg al Moldovei, în vremuri de care ne desparte ceva mai mult decît un deceniu, afară de podgorean și un alt personaj candida în alegeri: farmacistul tîrgului despre care lumea știa că pune făină în piramidoane.

Iată cine erau candidații atunci și care era profilul lor moral.

Spectatorii care văd piesa „Alegeri comunale" de Victor Eftimiu rîd cu hohote de asemenea candidați.

La Casa alegătorului din Clubul Poligrafiei, în serile cînd echipa de teatru prezintă spectacole sala devine neîncăpătoare. Peste 1000 de alegători din raionul Tudor Vladimirescu au participat pînă acum la aceste spectacole.

Un grup de oameni inimoși: Petrică Laist, de la C.L.D.C. interpretul lui Filimon Podgoreanu, utemistul Holban Mihai de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", utemistul Ștefan Georgescu și alții, sub conducerea regizorului Chiril Economu, au pregătit această piesă.

De multe ori i-a prins miezul nopții aplecați asupra textelor, repetînd cu perseverență rolurile, pentru a da un spectacol de valoare. Și au reușit. Spectacolul place. Sînt aplaudați.

Echipa de teatru a Clubului Poligrafic și-a propus să dea 6 asemenea spectacole. Fără îndoială că se vor bucura de un binemeritat succes.

De ce a fost propus candidat Roja Ludovic?

Nu-i ușor să fii muncitor în secția „tras fețe pe calapod" la o fabrică de încălțăminte. Această fază de lucru necesită o înaltă calificare profesională, deoarece de ea depinde în cea mai mare măsură calitatea, dar mai ales înfățișarea pantofului.

Utemistul Roja Ludovic de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea are o asemenea calificare. El reușește să dea numai lucru de bună calitate și să-și realizeze norma în proporție de 190 la sută. Pentru rezultatele bune obținute în producție cît și pentru activitatea sa pe linie de organizație, el a fost propus candidat F.D.P. în circumscripția electorală orășenească nr. 77 Oradea. Cinstei ce i s-a acordat el îi răspunde cu realizări, cu procente noi de depășiri, cu o calitate și mai bună a produselor.

In clișeu: utemistul Roja Ludovic de la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea în timpul muncii.

Foto: E. POPPER

Telegrame

Excelenței Sale Domnului Urho Kekkonen Președinte al Republicii Finlandeze

Helsinki

Cu ocazia instalării Excelenței Voastre ca Președinte al Republicii Finlandeze, vă rog să primiți din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale cît și din partea mea personal cordiale felicitări cît și cele mai bune urări de rodnică activitate pentru prosperitatea patriei Dv. Imi exprim încrederea în dezvoltarea bunelor relații între țările noastre în interesul popoarelor noastre și al păcii și colaborării internaționale.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului Fam Van Dong Președintele Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Externe al R. D. Vietnam

Hanoi

Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a zilei dvs. de naștere, vă rog să primiți, scumpe tovarășe Președinte, cele mai călduroase felicitări din partea Guvernului Republicii Populare Romîne și a mea personal.

Vă urăm din toată inima viață îndelungată și sănătate deplină. Cu acest prilej urăm poporului vietnamez succese depline în lupta pentru propășirea și unitatea patriei sale.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Noi înlocuitori în industria ușoară

In numeroase fabrici din țara noastră se produc din înlocuitori de piele bogate sortimente de articole de marochinărie, ca: serviete, valize, poșete, cordoane, care au un aspect plăcut și sînt foarte rezistente.

La întreprinderea „Bela Breiner" din Timișoara, unde se construiește o secție pentru producerea pielei artificiale, a intrat de curînd în funcțiune o nouă mașină de mare productivitate cu ajutorul căreia se aplică pe țesături straturi de mase plastice. Colectivul fabricii de pielărie și încălțăminte „Flacăra Roșie" din Capitală a trecut la înobilarea pieilor de cabaline care acum înlocuiesc parțial pieile ovine întrebuințate în confecționarea de jachete și haine de piele pentru sezonul de iarnă.

In prezent se studiază folosirea pe scară mai largă a firelor și fibrelor sintetice la producerea țesăturilor de bumbac și a ciorapilor din mătase vegetală, care dau o mai mare durabilitate produselor finite

La drum, tineri turiști!

„A intrat în tradiția uzinei noastre—ne scrie tînărul muncitor Kovács Carol de la „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin — ca atît iarna, cît și vara, tinerii să-și petreacă timpul liber în excursii, colindînd munții și dealurile, împrejurimile orașului natal, locurile unde frumusețea și măreția naturii se dezvăluie în toată splendoarea ei. Numai anul trecut, peste 1200 de tineri din uzina noastră au mers în excursii".

In țara noastră, turismul este unul din sporturile îndrăgite și practicate de mulți tineri. Aceasta pentru că turismul deschide largi posibilități pentru călirea fizică și odihna tineretului, pentru educația lui. Plecînd în excursii, tinerele și tinerii cunosc și mai bine minunata noastră patrie, bogățiile și frumusețile ei de neasemuit. In același timp, ei capătă nenumărate calități și deprinderi folositoare. Tinerii se călesc din punct de vedere fizic, își dezvoltă puterea voinței, curajul, rezistența și îndemînarea, dragostea de colectiv, prietenia și tovărășia. După excursii, odihniți și întăriți, tinerii se reintorc în ateliere, în clase, pentru a se dedica cu o nouă energie muncii creatoare și învățăturii.

Statul nostru acordă o atenție deosebită dezvoltării turismului. In acest scop se alocă în fiecare an fonduri mari. Numai anul acesta, în scopul dezvoltării mișcării turistice vor fi alocați 8.000.000 de lei. Au fost create sute de cabane, au fost marcate noi drumuri turistice ce trec prin cele mai atrăgătoare și pitorești locuri ale patriei. La dispoziția turiștilor au fost puse trenuri și mașini speciale. Astfel, numai în cursul anului trecut, în zilele de la sfîrșitul săptămînii sau în excursiile de 10 zile, peste 1.000.000 de oameni ai muncii au colindat munții și văile, dealurile și cîmpiile patriei, mergînd în excursii.

Deosebit de atrăgătoare și folositoare sînt pentru tineri și călătoriile prin împrejurimile locurilor natale, duminicile și în zilele libere. Turismul a devenit odihna cea mai iubită pentru multe mii de tineri din orașul Tg. Mureș. Nenumărați tineri de la fabrica „Encsel Mauriciu" pleacă în excursii în timpul iernii în împrejurimile orașului. Un mare interes prezintă pentru ei excursiile cu schiurile sau pe jos, popasurile în pădure, cunoașterea monumentelor istorice. In acest scop, tinerii muncitori ai întreprinderii profită aproape de fiecare duminică. Aici, organizatorii au grijă ca fiecare plecare în afara orașului să fie bine pregătită, să se facă cu un anumit scop, să aibă un rost.

Din păcate, multe organizații U.T.M. acordă încă prea puțină atenție turismului. Să luăm orașele Iași, Deva, Petroșani. Aci există și în timpul iernii posibilități mari pentru organizarea de excursii prin locuri pitorești. Totuși, comitetele orășenești U.T.M. nu se ocupă de atragerea tinerilor spre turism, de organizarea excursiilor. De mult timp, elevii și studenții din orașul Timișoara n-au mai plecat în excursii. Comitetul orășenesc U.T.M., ca și secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc, acordă încă o insuficientă atenție antrenării elevilor și studenților în excursii.

Organizarea cu folos și în bune condițiuni a turismului de către tineri, depinde în cea mai mare măsură de organele C.F.S., de colectivele sportive, care dispun de mijloace, de oameni calificați pentru practicarea turismului. Trebuie spus însă că în prezent sînt folosiți încă puțini instructori voluntari pentru acest sport. Consiliile centrale ale asociațiilor „Flacăra", „Minerul", „Recolta" se ocupă slab de dezvoltarea turismului în rîndul membrilor colectivelor sportive ale asociațiilor. Secția de turism a C.C.S. nu se străduiește în destulă măsură să popularizeze larg în rîndurile tinerilor acest sport.

Pentru practicarea turismului nu e absolut necesar să pleci departe de localitatea în care trăiești. Imprejurimile oricărei localități oferă un loc atrăgător pentru excursii. Acum, iarna, excursiile cu schiurile sînt deosebit de iubite de tineri. Schiorul nu cunoaște piedici în drumul său. El înaintează încrezător pe zăpadă, ocolind cu dibăcie obstacolele, gonește pe povîrnișurile repezi, se afundă chiar și în desișul pădurilor. Oricine a cunoscut măcar odată splendoarea unei plimbări cu schiurile și a admirat cu acest prilej minunatele peisaje ale iernii, îndrăgește pentru totdeauna turismul de iarnă.

Pentru dezvoltarea turismului sînt posibilități suficiente în fiecare întreprindere, instituție sau școală. Succesul organizării unor excursii plăcute, interesante depinde de inițiativa comitetelor U.T.M.. Ele trebuie să se ocupe din vreme de popularizarea excursiilor, să colaboreze cu colectivele sportive în stabilirea chibzuită a itinerariului și să ia măsuri pentru buna reușită a acțiunii. Sportivii trebuie să fie antrenați larg pentru a arăta tinerilor cum să se orienteze într-o localitate necunoscută, în adîncul pădurilor, cum să întrebuințeze harta și busola, să întindă un cort sau să pregătească mîncarea în timpul drumului.

Bogățiile naturale de neasemuit ale patriei noastre, frumoșii noștri munți, pădurile nesfîrșite, lacurile, creează un minunat cadru pentru excursii interesante și folositoare în tot timpul anului.

Tineri și tinere! Să pornim la drum, să mergem în excursii!

„Scînteia tineretului"

Tractoriștii ajută la repararea uneltelor colectivei

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Imediat după ce reparațiile tractoarelor brigăzii a 4-a din S.M.T. Castelu au fost terminate, mecanizatorii s-au deplasat în comuna Poarta Albă, raionul Medgidia, pentru ca atunci cînd timpul va permite, să înceapă arăturile pe tarlalele colectivei. Deoarece timpul nu a permis intrarea în brazdă, tractoriștii, la îndemnul utemistului Petre Gongea, șeful brigăzii, s-au angajat să repare cele trei semănători, două cositoare mecanice și două greble mecanice ale colectivei. Tractoriștii Andrei Gongea, Stancu Petre, Marin Pancu și Nicolae Gongea au început din prima zi repararea semănătorilor.

FEMEI CU CARE NE MÎNDRIM

In anii puterii populare, statul a încredințat la peste 60.000 de femei nobila misiune de a contribui la educarea și instruirea unui tineret capabil să participe cu succes la construirea socialismului în patria noastră.

Educatoarele, învățătoarele și profesoarele își îndeplinesc cu cinste sarcinile didactice și obștești, unora dintre ele încredințîndu-li-se posturi de mare răspundere. Sînt cunoscute de exemplu numele acad. prof. Raluca Ripan sau al profesoarei Alexandra Sidorovici, primele femei care dețin postul de rector al unei instituții de învățămînt superior. In învățămîntul din țara noastră sînt femei prorectori, decani și prodecani, inspectori, șefi de secții de învățămînt. In învățămîntul superior, numărul femeilor cadre didactice trece de 2.000.

Pentru munca lor devotată, femeile din învățămînt sînt înconjurate de prețuirea partidului, guvernului și întregului popor muncitor. 20 de femei au fost distinse cu înaltul titlu de învățătoare sau profesoară emerită, iar peste 400 de femei care muncesc în domeniul școlii au fost decorate cu ordine și medalii ale R.P.R. Intre anii 1954—1955 aproape 800 de femei din învățămînt au primit premii speciale pentru activitatea deosebită în școală și în munca cultural-educativă în rîndurile celor ce muncesc.

Profesoara Maria Ionescu a fost aleasă membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, iar cinci învățătoare și profesoare sînt deputate în Marea Adunare Națională. Mii de femei cadre didactice au fost propuse candidați în alegerile de deputați care vor avea loc la 11 martie.

In întîmpinarea Zilei Internaționale a Femeii — 8 Martie — femeile din învățămînt dau un nou avînt muncii didactice și obștești pentru dezvoltarea continuă a școlii, pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc.

Un nou certificat de naștere la uzinele „Semănătoarea"

Vă veți mira poate dacă spun că uzinele „Semănătoarea" din Capitală au întocmit în anul care a trecut un certificat de naștere. Aveți dreptate, dacă vă gîndiți că asemenea acte se eliberează numai de către sfaturile populare în baza unor dovezi. Și totuși... aici s-a întocmit un astfel de act. Este actul de naștere al noii secerători-legători S.L. 54.

Această mașină a fost construită în urma reclamațiilor privitoare la calitatea necorespunzătoare a secerătoarelor-legători tip 1951, care în campania de recoltare au dat mult de furcă mecanizatorilor din agricultură. Atunci conducerea uzinei a hotărît: la reclamații trebuie să răspundem cu fapte. Și membrii colectivului de muncă au început să studieze posibilitățile creării unei noi mașini cu randament sporit. Așa s-a ajuns la S.L. 54. La acest nou tip de mașină au fost introduse numeroase îmbunătățiri atît concepției cît și calității materialelor din care s-au confecționat piesele.

In campania de recoltare, S.L. 1954 nu a înșelat așteptările. Durata de funcționare a acestui nou tip de mașină era mai mare cu 70 la sută decît la S.L. 1951, aparatul de legare nu se mai defecta, iar grupul de angrenaj nu mai era predispus la uzură rapidă. S.L. 54 a fost concepută să poată lucra pe toate terenurile. Ea a devenit astfel o mașină universală.

Directivele Congresului al II-lea al partidului prevăd că în cel de al doilea cincinal este necesară nu numai creșterea producției agricole, ci și ridicarea productivității muncii. De aceea s-a pus problema modernizării vechilor secerători-legători.

O dispută dîrză

— E formidabil! De ce nu mai sosesc modelele omologate? Să știi că n-o vom scoate la capăt.

Zi de zi membrii brigăzii de tineret condusă de utemistul Vlad Viorel din secția turnătoria veche purtau asemenea discuții. La mijlocul lunii ianuarie o veste s-a răspîndit poate nu chiar cu viteza sunetului, dar aproape de ea: „Au venit!..."

Abia de acum se ridica cea mai mare problemă. Cum se vor putea turna 800 de sectoare dințate în 15 zile în loc de 31 zile? Se va putea oare realiza acest succes absolut necesar?

— Se vor face, a spus inginerul Petru Morcov. Și îndată s-au găsit și căile. In primul rînd o inițiere de minim tehnic a maiștrilor și șefilor de brigăzi în tehnologia producerii noilor piese, apoi organizarea lucrului în două schimburi. Brigada păcii a fost nevoită să se împartă în două.

— Să ne-ntrecem, i-a zis Bogdan Ion șefului de brigadă, Vlad Viorel. Disputa a fost dîrză. Cine a ieșit învingător? Acest lucru nu poate fi precizat. Se poate spune însă fără greș că planul a fost realizat cu patru zile mai devreme creîndu-se în felul acesta între turnătorie și uzinaj un decalaj de o lună.

Din brigada păcii utemistul Vlad Viorel a făcut un colectiv puternic. Craiu Minea, Bogdan Ion, Grigore Alexandru, Munteanu Ion, stăpînesc în aceeași măsură cunoștințele tehnice noi, deosebite, însușite de Vlad în perioada specializării în Cehoslovacia. De aceea contribuția lor la îndeplinirea sarcinilor de plan este tot mai mare.

Succesul muncii este determinat de îndrumarea care se dă. Fie că este vorba de turnarea lagărului din stînga sau dreapta, de brațul declanșator, de carcasa suportului, de capacul declanșator, sau de alte piese pentru modernizat, piese ce vor trebui să fie gata, înainte de termen, inginerul Morcov explică particularitățile pieselor, urmărește felul cum sînt ele executate. Demn de evidențiat este faptul că nu se trece cu vederea nici cea mai mică greșeală. Intr-un timp, degetele R.P. 55102 ieșeau cu bavuri. Consecințele erau foarte neplăcute. Manopera de polizare era mai mare, erau necesare remanieri în plus, se pierdea material și perspectiva de rebut era adeseori evidentă. Controlul zilnic a scos la timp la iveală aceste deficiențe și le-a remediat.

Un angajament concret

Intregul sector mecanic II a fost de acord. Toate garniturile modernizate vor fi realizate pînă la 30 iunie 1956, deci sarcinile lunare s-au dublat. In luna ianuarie planul garniturilor modernizate a fost realizat în proporție de 110 la sută, iar indicele de calitate a fost respectat. Pentru îndeplinirea angajamentului s-au luat o seamă de măsuri: s-a trecut la completarea personalului și la organizarea sa în trei schimburi, reușindu-se astfel să se folosească întreaga capacitate de producție a mașinilor. In același timp s-a regrupat utilajul asigurîndu-se desfășurarea normală a fluxului tehnologic. Trebuie subliniat faptul că aici ucenicii Școlii profesionale „Semănătoarea" au primit lucrări de categoria muncitorilor calificați și le-au executat ireproșabil.

Ar fi încă foarte multe lucruri de spus despre gospodarii uzinei „Semănătoarea", despre entuziasmul și puterea lor de creație.

Care tineri sînt mai buni? La o astfel de întrebare comunistul Anghel Dumitru, secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., zîmbește:

— Păi toți sînt buni: și Dragnea Ioana, și Mărgineanu Nicolae, și Botea Dumitru, și Olaru Ion, toți. Toți, fără excepție, fac treabă bună.

Suflul întrecerii se simte nu după lozincile din secții, ci după muncă. Fără preget au muncit și cei 326 de elevi ai școlii de perfecționare în vederea modernizării secerătoarelor-legători vechi. Ajunși în S.M.T.-uri împreună cu mecanizatorii, muncitorii, tehnicienii și inginerii vor monta mașinile moderne de înaltă tehnicitate. Utemistul Anghel Petre, va lucra în regiunea Constanța, Jalbă Ion în Galați etc. Timp de 7 luni de zile ei vor fi nu numai montori, ci și profesorii mecanizatorilor.

★

O vizită în uzinele „Semănătoarea" îți dă posibilitatea să cunoști oameni harnici, care nu se sperie de greutăți. Acest colectiv mare și unit a realizat planul lunii ianuarie, la toate sortimentele, în proporție de 117,3 la sută, iar la secerători-legători modernizate cu 110 la sută.

In acest an țărănimea noastră muncitoare va primi noi tipuri de mașini: semănătoarea cu patine, necesară solurilor grele și cea pentru semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, mașini fabricate pentru prima oară în țara noastră.

LIDIA POPESCU

Vino într-un pas cu noi!

Paul Lăzărescu dorea de mult să intre în rîndurile organizaţiei U.T.M. Despre acest lucru a stat de vorbă cu mulţi dintre membrii organizaţiei. Apoi a făcut adeziunea.

Acum iată-l înconjurat de zece tineri. Se aştepta ca toţi să-l primească ca de obicei, mai sever, cu frunţile încruntate: „şedinţele de U.T.M. sînt reci..." Zîmbetul e interzis... Totul se spune aici cu ton grav, cît mai sobru". Se ruşina că gîndise astfel. Tovarăşii erau aceiaşi, de fiecare zi, aveau parcă feţele mai destinse, mai vesele. O atmosferă caldă în care el se simţea totuşi bine. In ciuda stînjenelii de care se mai simţea cuprins.

Privea spre tovarăşii săi şi asculta. Rînd pe rînd, aceştia vorbeau despre el. E de faţă şi un tovarăş din partea organizaţiei de bază de partid. Cineva îl descrie pe Paul ca pe un tînăr bun, cu putere de muncă, energic şi cinstit. Ar putea chiar să ajute să se ridice secţia în care munceşte la nivelul celor fruntaşe.

In suflet îi pătrunse o mare bucurie. Nimeni nu remarcă cum îşi săltase brusc capul. Se simţea mîndru. Şi el care credea că munca sa e măruntă, că a trecut neobservată! In fond, nu face altceva decît să înregistreze corespondenţa într-un dosar cu numere „cu soţ"... Acum cînd aude vorbindu-se de munca lui altfel decît de obicei, i se pare că descoperă adevăratul sens al muncii. Evidenţă, ordine în muncă, operativitate; cetăţenii trebuie să plece mulţumiţi. Indatoririle cetăţenilor trebuie cunoscute pînă în colţişorul cel mai îndepărtat al regiunii. Iată ce se cere de la el.

Utemiştii au vorbit şi despre lipsurile sale. Se aşteptase la aceasta; se vorbise de multe ori despre „vocabularul" pe care îl întrebuinţează în secţie. „A fi glumeţ nu înseamnă a fi obraznic şi a nu respecta pe tovarăşii tăi de muncă" — spusese cu o clipă mai înainte un utemist.

Utemiştii voiau să ştie de la el: de ce este căzut la un obiect pe pătrarul întîi? (îl întreba tocmai tovarăşul care îl sfătuise să se înscrie la cursul liceului seral). I se păru că i se pun întrebări nelalocul lor. Anumite chestiuni îl privesc „personal"... A făcut totul ca să se afirme... (se îngîmfase, vorbea afectat, ordona noilor salariaţi).

...Mai ştia că trebuie să fie autocritic (aşa auzise, trebuie „să fie autocritic") şi încercase. Insă i se cereau lucruri peste puterile lui: îl întrebase cineva ce mai citise în ultimul timp. Se agăţă el de un titlu de carte dar... greşi numele autorului.

...Se simţea privit în suflet. Of, şi rîsul acesta al utemiştilor...! Simţea că i se smulg de pe haine petece urîte.

Cei din jurul lui erau utemiştii, schimbul de mîine al partidului, preocupaţi ca viaţa lui să fie cît mai curată, cinstită, lipsită de griji.

Acum vedea limpede. Tovarăşii lui de muncă şi de idei îl vor ajuta să devină un om adevărat.

Aşa au şi spus de altfel.

In gînd făuri cuvinte frumoase, de angajament; avea o ură în exprimare. Se ridică. „Tovarăşi..." începu el. Simţi că tot ce ar fi spus, ar fi fost palid. Organizaţia U.T.M. aştepta de la el fapte, nu vorbe. Îi veni în minte spusele secretarului: „Morală proletară înseamnă în primul rînd atitudinea nouă, socialistă faţă de muncă".

Şi din adîncul inimii spuse doar trei cuvinte: „Vă mulţumesc, tovarăşi".

Cîteva clipe mai tîrziu, adunarea generală a organizaţiei de bază de la Sfatul popular regional Galaţi a hotărît primirea lui în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor. Meritele sale au cîntărit mai mult decît lipsurile.

Şi lui Paul Lăzărescu — tînărul de 19 ani, funcţionar la registratură, utemiştii i-au strîns mîinile puternic, în semn de felicitare.

Se înserase. Plecaseră aproape toţi din şedinţă cînd Paul Lăzărescu, emoţionat, i-a strîns mîinile Niculiţei Roşu, ca şi el utemistă începînd din acea seară.

Mirată de strînsoarea mîinilor acelea mari, puternice, bărbăteşti, Niculiţa roşi uşor şi zîmbi.

Corespondent
C. STOREŞTEANU

In adunarea colectiviştilor din Valea Seacă, raionul Medgidia, a vorbit şi Bucur Tudor:

„Eu mi-am făcut „bugetul" casei şi am văzut că-mi prisoseşte o bună cantitate de porumb. După zilele-muncă lucrate împreună cu soţia în gospodăria colectivă am dus acasă peste 6.400 kg. porumb. Ca să cinstesc alegerile de la 11 martie eu am să valorific prin întreprinderile de stat 3.500 kg. porumb. Totuşi, ne rămîn bucate pînă în '58. De cînd sîntem în colectivă ne-am făcut şi casă nouă, am cumpărat maşină de cusut, maşină de gătit şi altele".

Printre cei care au pornit să vîndă surplusul de produse statului sînt şi colectiviştii Osman Asan, Constantin Mocanu, Ion Papen şi alţii.

In fotografie: *Căruţele încărcate cu porumb pornesc spre baza de recepţie. In frunte e colectivistul Bucur Tudor.*

Veşti BUNE

Insufleţiţi de perspectivele arătate în Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., muncitorii staţiei de egrenat bumbac din Alexandria se străduiesc să obţină depăşirea planului de producţie. Ajutaţi de muncitorii fruntaşi ai întreprinderii, tinerii se străduiesc să obţină rezultate însemnate. Printre ei este şi utemistul Matei Petre de la secţia prese care organizîndu-şi bine locul de muncă îşi depăşeşte norma cu 26%.

Corespondent
STELIAN CEAMPURU

Cooperativa din comuna Cîndeşti împreună cu cele două sucursale din satele Vădurele şi Bărcăneşti este bine organizată. Acest lucru se datoreşte colectivului de conducere care s-a îngrijit din vreme de aprovizionarea cooperativei cu produse de tot felul şi în special cu produse de sezon.

Datorită bunei organizări a muncii, planul a fost depăşit pînă în prezent cu 20 la sută. Tot prin buna organizare a muncii, consiliul de conducere al cooperativei a cumpărat atelaje proprii pentru transportarea mărfurilor.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Şalom Alehem — un mare clasic al literaturii universale*)

Au trecut 40 de ani de la moartea acelui care a cerut prin testament să fie înmormîntat în cimitirul săracilor din New York, „în mijlocul adevăratului popor" — marele scriitor satiric Şalom Alehem. Opera lui face parte din categoria acelora care ajută azi să ne dăm seama de deosebirea esenţială dintre viaţa pe care o trăim acum şi cea de ieri, ne ajută să înţelegem umanismul profund al orînduirii noastre sociale care a dat rezolvări definitive tuturor acelor probleme ce păreau altădată coordonate tragice inerente ale vieţii oamenilor sărmani.

Citiţi mai jos o prezentare a operei lui Şalom Alehem şi a volumului apărut în colecţia „Clasicii literaturii universale" din E.S.P.L.A. care evocă chipul acestui maestru al „hazului de necaz" şi tovarăş de luptă al oamenilor simpli pentru o viaţă mai bună.

Cînd ochiul tău, cititorule, se va opri cercetător asupra vitrinei unei librării, printre zecile de cărţi apărute în colecţia „Clasicii literaturii universale", alături de Goethe, Schiller, Shakespeare, Dickens, Twain şi alţii, vei descoperi şi numele lui Şalom Alehem, marele scriitor de limbă idiş. Citind povestirile umoristice ale lui Şalom Alehem vei rîde împreună cu autorul, dar în acelaşi timp vei şi urî împreună cu el societatea nedreaptă care făcea un calvar din viaţa oamenilor simpli din micile tîrguri ale Rusiei ţariste ca şi din periferiile oraşelor europene şi americane.

Şalom Alehem a făcut primele încercări literare sub influenţa literaturii ruse, cînd însă la început doar romane lacrimogene, drame ţipătoare, tragedii şi comedii încurcate, cum le numea singur. După un an de colindări în străinătate, la Paris, Viena etc., el se întoarce în 1886 în ţară, la Odesa şi tipăreşte primele povestiri ale celebrului ciclu de mai tîrziu „Scrisorile lui Menahem Mendel" sau „Romanul unui om de afaceri".

Rupt din mijlocul micului său tîrg şi purtat de vîrtejul lui fantasmagoric de îmbogăţire în tumultul unui mare oraş, Menahem Mendel, omul fără meserie, care trăieşte de azi pe mîine, din „ce pică", încearcă fără nici o reuşită să se căpătuiască prin speculaţii hazardate. Şalom Alehem a rîs de acest Menahem Mendel, dar rîsul său a fost întotdeauna legat de o mare tristeţe, de o compătimire caldă pentru acest erou care, strivit de viaţă în societatea burgheză, scria la un moment dat nevestii sale: „Ar fi bine ca bunul Dumnezeu să arate o minune şi ca bandiţii să mă atace şi să mă omoare sau pur şi simplu să mor de moarte naturală, mergînd pe stradă. Eu nu mai pot suporta".

In atitudinea lui Şalom Alehem faţă de acest personaj, există ceva înrudit cu poziţia lui Cervantes faţă de cavalerul său Don Quijotte de la Mancha. Comicul se împleteşte aici cu tragicul într-o unitate perfectă. Citind acest roman epistolar, cititorul va trage aceeaşi concluzie pe care a tras-o Şalom Alehem: — „Tot ce-i clădit pe vînt şi pe fum trebuie în cele din urmă să se prăbuşească. Tare plăcut nu este, în schimb este adevărul curat şi oamenii doar iubesc adevărul".

In acelaşi an apare şi prima povestire din monumentalul ciclu „Tevie lăptarul" care, spre deosebire de Menahem Mendel, este cel mai îndrăgit personaj al lui Şalom Alehem. Tevie e un om simplu din popor, harnic şi muncitor, crescut şi trăit în mijlocul naturii, în lupta cu nevoile şi viaţa aspră. Concepţiile sale sînt în mare măsură patriarhale, dar viaţa îl ridică în calea noilor probleme. Il învaţă să trăiască şi să lupte.

Cu mintea lui limpede şi cu humorul său sănătos, Tevie trece de partea fiicelor sale care se rup de tradiţiile înapoiate patriarhale. Prin gura lui Tevie autorul îşi dezvăluie marea sa dragoste pentru tot ce-i nou şi înaintat. Vorbind uneia dintre fetele sale, Beilke, despre revoluţionarul Percek, — bărbatul fiicei mai mari, Tevie îi spune: — „Aşa un om [illegible] Hudl nu a procedat mai bine ca tine. Ea l-a luat barem pe Percek care are un cap pe spinare şi nu o oală cu o chelie strălucitoare".

Opera lui Şalom Alehem este vastă. Aproape toate genurile literare au fost abordate de către acest titan al literaturii idiş, care scria neobosit, în orice împrejurări, cum spunea el însuşi: în tren, scria pe fundul unui butoi, sau şezînd în tramvai; scria chiar pe vîrful unui ac sau tăişul unei săbii".

Revenind la volumul apărut şi răsfoind mai departe paginile acestei reuşite culegeri, vom da de ciclul de povestiri „Casrilifca". Galeria sărăcimii orăşelului de provincie nenorocit, cu tipurile lui caracteristice este realizată aici cu o artă desăvîrşită. Ca şi în alte opere, umorul nu face aci decît să sublinieze drama vieţii oamenilor simpli în condiţiile inegalităţii sociale, zădărnicia zbaterii de unul singur pentru o soartă mai bună. Iată o pildă concludentă. Şalom Alehem povesteşte că unui locuitor din Casrilifca, urîndu-i-se să tot flămînzească în orăşelul său, a plecat în lume. Astfel, ajunge el la Paris şi, întîlnindu-se cu bancherul Rotschild, îi oferă spre vînzare viaţa veşnică. Afacerea s-a încheiat şi „Flămînzilă" din Casrilifca i-a zis celebrului miliardar: „Dacă vrei să trăieşti veşnic mută-te la noi; la noi în Casrilifca nu s-a mai pomenit să moară un bogătaş".

Şalom Alehem ne dezvăluie cu măiestrie cauzele apariţiei şi existenţei orăşelelor mizere de soiul Casrilifcei şi a unor oameni ca Menahem Mendel dar, necunoscînd singur drumul care duce spre o viaţă mai bună, rămîne un realist-critic, arătînd totuşi maselor populare că aşa nu se mai poate trăi mai departe.

Ca şi Dickens, Twain, Cehov şi alţi mari umorişti, Şalom Alehem a închinat o mare parte a operei sale copiilor şi tineretului. „Băiatul Moţl!" („Halal de mine sînt orfan!") este o asemenea operă care redă viaţa plină de griji şi de nevoi, plină de frămîntări sterpe în căutarea fericirii, oglindite în conştiinţa unui copil.

Citind „Băiatul Moţl", marele scriitor rus Maxim Gorki i-a trimis lui Şalom Alehem o scrisoare în care-i spunea:

„Sincere şi mult stimate confrate,

Cartea dumneavoastră am primit-o, am citit-o, am rîs şi am plîns — o minunată carte! Traducerea cred că a fost făcută cu competenţă, cu dragoste pentru autor, cu toate că pe alocuri se simte că în ruseşte e greu de redat tristul şi inimosul umor al originalului.

Cartea îmi place foarte mult, am s-o spun încă odată — o carte excelentă. Toată sclipeşte de atîta înaltă, adevărată şi deşteaptă dragoste pentru popor şi acest sentiment e atît de rar în zilele noastre!"

Intr-adevăr, Şalom Alehem şi-a închinat toată viaţa şi munca sa poporului. Viaţa şi opera lui nu pot fi despărţite una de cealaltă.

Marele şi nezdruncinatul optimism al lui Şalom Alehem s-a adeverit istoriceşte. Trecutul întunecat care a generat personajele sale tragi-comice a fost şters din istorie de marea Revoluţie din Octombrie. In ţările eliberate de sub jugul capitalist — în U.R.S.S. şi în ţările de democraţie populară — oamenii simpli, indiferent de naţionalitate, trăiesc o viaţă nouă, liberă, frumoasă.

Apariţia volumului „Opere alese" de Şalom Alehem demonstrează încă odată marea preţuire şi dragoste de care se bucură în patria noastră literatura progresistă a tuturor popoarelor şi naţionalităţilor.

H. ŞTOLPER

*) *Şalom Alehem: Opere alese E.S.P.L.A.*

INTR-UN CĂMIN AL TINERELOR FETE

Ca şi altădată, tînăra Artemiza Tabarcea, maistră fruntaşă la „Filatura Romînească de Bumbac", nu ştie ce să facă în această după-amiază. Ar vrea să meargă la un film, dar ar putea să meargă şi la bibliotecă să-şi aleagă o carte bună. Ar vrea să danseze în această seară la reuniunea de la clubul uzinei „21 Decembrie", dar cum să renunţe la spectacolul de estradă „Cer cuvîntul" la care s-au luat bilete şi unde vor merge multe fete de la cămin? Se gîndea că dacă afară e viscol, va sta la cămin, la căldură şi va călca. In acelaşi timp va asculta programul de muzică transmis la radio.

Dar timpul trece şi trebuie să se hotărască odată...

Vîntul tăios ce mătură pulberea de zăpadă şi ţi-o aruncă în ochi n-o înspăimîntă. S-a hotărît: va merge la spectacolul de estradă.

★

In fiecare zi tinerele fete de la căminul fabricii au de ales din multele posibilităţi pe care le au de a-şi petrece interesant timpul liber.

Viaţa petrecută în cămin le-a apropiat mult, iar această viaţă le este nespus de dragă. Aci este acum familia lor — familia cea mare.

La început poate le-a venit greu tinerelor Artemiza Tabarcea, Tudose Maria, Liana Bianu precum şi multora dintre ele să plece din satul lor drag de care le leagă atîtea şi atîtea amintiri, anii copilăriei şi primii ani ai adolescenţei. Dar atunci cînd eşti înconjurat de tovarăşi buni, de oameni apropiaţi şi înţelegători, te simţi bine.

Educaţia tinerelor muncitoare din căminul filaturii este o preocupare de seamă a comitetului organizaţiei U.T.M. din fabrică. In această muncă, care nu era deloc uşoară la început, secretara comitetului U.T.M., tovarăşa Tudoroiu Constanţa, întotdeauna a găsit mult sprijin la organizaţia de partid şi conducerea întreprinderii. Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. şi-a întocmit un plan special în scopul organizării unor acţiuni care să contribuie la educarea comunistă a tinerelor fete. Se ţin conferinţe, se fac vizionări de filme, piese de teatru, s-a organizat concursul „Iubiţi cartea" etc.

La seara literară organizată de căminul de pe strada Mihai Coravu, tînăra Ecaterina Bratosin a vorbit despre viaţa şi opera poetului George Coşbuc. Toţi ochii erau îndreptaţi spre ea. Cuvintele îi erau sorbite cu nesaţ de către cei din sală. Venisera multe fete: Maria Tudose, Zoica Stanciu şi altele avuseseră bilete la cinema; multe aveau treburi la care renunţaseră însă. Nici cele care au lucrat în tura de noapte n-au lipsit. La început a venit numai tovarăşa Stela Bărbulescu Apoi, după ce a auzit despre ce e vorba, a intrat ca o furtună în dormitor strigînd fetelor:

— Sînteţi odihnite! Sculaţi-vă şi veniţi la seara literară. N-o să vă pară rău!

In cîteva clipe au fost cu toate acolo.

Unele dintre fete au făcut cunoştinţă pentru prima oară cu versurile poetului. Dar cele mai multe cunoşteau poeziile „Pe lîngă boi", „Numai una", „La oglindă". De aceea încet, încet, au prins să le cînte...

Tovarăşei Ana Butu, pedagog la cămin, îi străluceau ochii de bucurie. Ea a ajutat la organizarea serii. Inainte de a lucra la cămin a fost învăţătoare şi apoi profesoară de limba romînă la ciclul II. Acum este pensionară Dar în mijlocul fetelor se simte tot atît de tînără ca şi ele. Avînd o adevărată pasiune pentru literatură, nu-şi precupeţeşte timpul cînd e vorba de activitatea culturală, cînd e vorba de a da şi altora din cunoştinţele şi experienţa îndelungată pe care a acumulat-o în decursul vieţii.

Acum fetele de la căminul „mare" (un alt cămin al întreprinderii) vor pregăti o seară literară închinată lui Eminescu.

Serile literare, recenziile desfăşurate la cămin, au atras la bibliotecă mulţi cititori. Tînăra Constanţa Marcu este fruntaşă nu numai în producţie, ci şi la bibliotecă. Ea a citit pînă acum 300 cărţi. De curînd a terminat „Familia Vojacik" de Maria Spatova şi „Război şi pace" de Tolstoi. Acum împrumută cărţi şi de la biblioteca din cartier unde au sosit ultimele noutăţi.

Concursul de citit literatură este bine cunoscut fetelor. Pînă acum s-au înscris 200 participante. Cu mîndrie poartă insignele de „Prieten al cărţii" tinerele Amelia Lebu şi Maria Sava, care au primit insigna printre primii 6 tineri din fabrica lor. Cu ocazia carnavalului care va avea loc în curînd se vor înmîna noi brevete şi insigne. Melania Păstrăv şi Angela Ganea se vor prezenta în curînd în faţa comisiei.

Cînd e vorba de vizionarea vreunui spectacol se găsesc mulţi amatori. In fiecare săptămînă se distribuie în cămin bilete reduse la piesele de teatru. Acum vor vedea spectacolul „Cer cuvîntul" la Teatrul de Estradă. In afară de filmele care se aduc în cadrul întreprinderii se fac vizionări şi în oraş. Fetele nu scapă nici un film nou. Au auzit că e bun filmul indian „Vagabondul", imediat au plecat în grup să-l vadă.

La cămin se ţin conferinţe educative legate de producţie sau cu alte teme interesante cum ar fi: „Ce este preţul de cost şi cum se poate reduce el într-o filatură", „Creşterea necontenită a productivităţii muncii într-o filatură", „Ocrotirea familiei în regimul democrat-popular", „Femeia sovietică". Aceste conferinţe au loc cu prilejul consfătuirilor de cămin cînd tinerele muncitoare au totdeauna un cuvînt de spus în ce priveşte activitatea bună a unora dintre tovarăşele lor precum şi lipsurile manifestate de altele.

In cinstea lui 8 Martie s-a reorganizat brigada de producţie care poartă numele acestei zile însemnate pentru tinerele fete. Acum se pregătesc să asculte şi o conferinţă cu tema: „Viaţa femeilor în R.P.R.".

★

Încă de cum intri în cămin, începi să te simţi bine. Dormitoarele sînt spaţioase şi luminoase, gazul metan dă o căldură plăcută, aşternutul străluceşte de curăţenie. Pe sălile căminului nu vei zări nici un fir de praf sau urme de noroi. Fetele au la dispoziţie spălătorie, sală de călcat şi bucătărie. In dormitoare sînt instalate difuzoare şi fetelor le place să asculte muzică.

După ce îl părăseşti, rămîi cu amintiri plăcute de la noile cunoştinţe pe care le-ai făcut: chipuri drăgălaşe, optimiste, de o veselie molipsitoare. Adevărate figuri tipice pentru tineretul nostru.

TEODORA PATRUŢ

Consfătuire a pionierilor fruntaşi

Vestea ţinerii primei consfătuiri a pionierilor fruntaşi din raionul Făgăraş a fost primită cu multă bucurie. In toate unităţile s-au ţinut adunări în care au fost propuşi delegaţi pentru consfătuire cei mai buni pionieri din unitate. Articolele de la gazeta de perete au popularizat scopul consfătuirii precum şi problemele ce se vor dezbate în consfătuire.

Pionierele unităţii nr. 6 de la Casa de copii Făgăraş au luat hotărîrea ca pînă în ziua consfătuirii să amenajeze clubul Casei de copii. Angajamentul lor a fost îndeplinit.

In ziua de 5 februarie, în ciuda gerului, pionierii din cele mai îndepărtate colţuri ale raionului au sosit la Făgăraş. La ora 9, gorniştii şi toboşarii au dat semnalul de începere a adunării. Garda formată din cei mai buni pionieri din raion a adus în sala consfătuirii drapelul organizaţiei raionale a pionierilor.

Pionierii au ascultat cu atenţie referatul intitulat „Munca unităţilor de pionieri pentru îmbunătăţirea situaţiei la învăţătură şi disciplină", ţinut de tov. Găitan Nicolae, şeful secţiei şcoli medii şi pionieri a comitetului raional U.T.M. Referatul a subliniat faptul că prin intensificarea muncii în organizaţiile noastre de pionieri, în pătrarul II s-a îmbunătăţit mult situaţia la învăţătură.

Un accent deosebit a fost pus pe sarcinile ce revin unităţilor de pionieri pentru transformarea socialistă a agriculturii. Referatul a scos în relief şi o serie de lipsuri care mai dăinuie încă în unităţile noastre.

Pionierii au discutat apoi diferite aspecte ale activităţii din unităţile lor. Pionierul Leluţiu Alexandru din unitatea nr. 8 de la Şcoala medie de băieţi din Făgăraş, a arătat că detaşamentul nr. 2 al unităţii nr. 8 corespondează cu un detaşament de pionieri sovietici din Stalinogorsk.

Totodată el a criticat faptul că lotul de experienţă a fost lăsat în părăsire în timpul verii.

Pioniera Balint Maria — de la Şcoala de 7 ani Felmer — a arătat cum contribuie unitatea de pionieri la ridicarea nivelului la învăţătură.

Cuvîntul unităţii nr. 3 din Şcoala de 7 ani nr. 3 a fost adus în consfătuire de către pionierul Vlad M. care a arătat că unitatea de pionieri a organizat o serie de excursii în scopul cunoaşterii patriei. Tot el a arătat că pionierii trebuie să aibă mereu în faţă exemplul viu al părinţilor fruntaşi în muncă.

Pionierii l-au primit în mijlocul lor pe tov. Săvulescu Mircea de la uzinele „Steagul roşu" din Oraşul Stalin, laureat al Premiului de Stat.

Mai apoi tov. Ianole Tudor, prim secretar al comitetului raional U.T.M., a acordat premii şi menţiuni celor mai buni constructori de obiecte mici, confecţionate în cadrul concursului organizat pe scară raională. Obiectele confecţionate în cadrul concursului „cel mai bun constructor de obiecte mici" au fost expuse la expoziţia organizată cu ocazia consfătuirii. Printre premiaţi se află pioniera Filip Aurica din cl. a IV-a (Şcoala de 7 ani, Noul Romîn), unitatea de pionieri de la Şcoala de 7 ani maghiară din Făgăraş, unitatea nr. 1 de la Şcoala de 7 ani Făgăraş, pioniera Wolff Iuta (Şcoala de 7 ani maghiară Făgăraş), unitatea de la Şcoala de 7 ani Felmer, pioniera Dan Maria (Şcoala medie de fete Făgăraş). S-au prezentat de asemenea lucrări bune din unităţile nr. 51 (Şercaia) şi nr. 6 (Casa de copii Făgăraş).

După consfătuire, cercul artistic al Casei pionierilor din Făgăraş a prezentat un program artistic.

COMANICIU STELUŢA
Instructoare superioară de pionieri, Casa de copii şcolari-Făgăraş

Colţul ştiinţei şi tehnicii

Convertoplanul

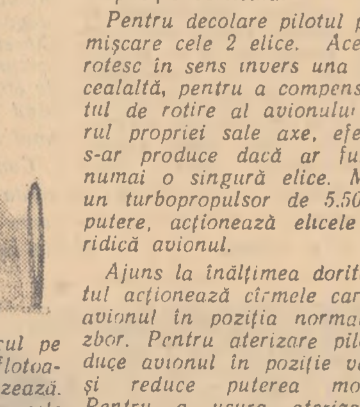
Cititorii noştri au putut afla cîteva date asupra helicopterului dintr-un articol publicat în urmă cu cîtva timp la „Colţul ştiinţei şi tehnicii" al ziarului nostru.

In ultima vreme, în cercurile cercetătorilor şi constructorilor de avioane se aude din ce în ce mai des pronunţat un cuvînt nou, numele unui aparat de zbor: convertoplanul.

Ce este convertoplanul? La ce foloseşte? Ce îl deosebeşte de celelalte tipuri de avioane?

Convertoplanul este un tip de avion care întruneşte avantajele la decolare şi aterizare ale helicopterului şi avantajele de zbor orizontal ale avionului obişnuit, fiind în acelaşi timp lipsit de dezavantajele acestora.

Helicopterul decolează şi aterizează în poziţie verticală şi se poate menţine pe loc în aer. El nu are nevoie de terenuri de

aterizaj mai mari decît locul pe care să-şi aşeze roţile sau flotoarele în cazul cînd amerizează. El poate fi utilizat în cele mai diverse scopuri dar are şi un mare dezavantaj: nu poate depăşi viteza de 400 km. oră, fapt care îi restrînge folosirea într-o serie întreagă de domenii.

Încă de mult, constructorii de avioane au propus să se creeze un avion cu o forţă de tracţiune la elice care să depăşească greutatea sa de zbor. Ideea era simplă, atrăgătoare, dar... imposibil de pus în practică în epoca motoarelor cu piston. Numai de curînd puternicele şi uşoarele motoare cu reacţie au permis realizarea acestei interesante idei. Aşa s-a născut convertoplanul. El este astfel construit încît să decoleze şi să aterizeze pe verticală, putînd să atingă totuşi viteze mari la zborul orizontal.

Unul din primele proiecte de convertoplan era adaptarea la un avion obişnuit a două reactoare pe aripi. Pentru decolare, ele erau îndreptate în sus, iar după atingerea înălţimii dorite erau rotite cu 90 grade, astfel încît să împingă avionul înainte. O altă soluţie era avionul înzestrat cu elice portantă pentru decolare şi cu elice de tracţiune pentru zborul drept.

Una din variantele moderne ale convertoplanului este prezentă în figura alăturată.

Aspectul său este puţin obişnuit. Aripa are o formă triunghiulară, trenul său de aterizaj este format din 4 roţi foarte mici plasate în vîrful aripilor şi al ampenajului pentru a-l menţine în poziţie verticală.

Pentru decolare pilotul pune în mişcare cele 2 elice. Acestea se rotesc în sens invers una faţă de cealaltă, pentru a compensa efectul de rotire al avionului în jurul propriei sale axe, efect ce s-ar produce dacă ar funcţiona numai o singură elice. Motorul, un turbopropulsor de 5.500 cai putere, acţionează elicele care ridică avionul.

Ajuns la înălţimea dorită, pilotul acţionează cîrmele care aduc avionul în poziţia normală de zbor. Pentru aterizare pilotul aduce avionul în poziţie verticală şi reduce puterea motorului. Pentru a uşura aterizarea s-a prevăzut ca scaunul pilotului să se poată roti cu 180 grade astfel ca la aterizare pilotul să privească în jos.

In timpul zborului, acest convertoplan nu se deosebeşte cu nimic de un avion obişnuit El are însă marele avantaj al decolării de pe loc şi al aterizării pe suprafeţe foarte mici. Fără îndoială că în viitor acest nou aparat de zbor va fi introdus pe scară largă în aviaţie.

Ing. FRED SCHUBERT

Ochelari pentru... auz

Cu toţii am rîs la filmul „Bun venit, d-le Marshall" cînd don Pablo îşi urmărea discret interlocutorii cu microfonul. Intr-adevăr, pînă în prezent, aparatele ajutătoare pentru surzi au dezavantajul volumului relativ mare pe care îl ocupă bateriile de alimentare, microfonul şi amplificatorul. In acelaşi timp ele transmit în permanenţă un sunet de fond, pe care îl produc fîşîitul hainelor şi respiraţia omului.

Tehnica semiconductorilor a permis construirea unui asemenea aparat de dimensiuni foarte mici, care încape în braţele, ce e drept cam groase, ale ochelarilor din fotografia alăturată. Dispozitivul

este compus dintr-o **baterie de alimentare**, un **amplificator** cu triode cu semiconductori, **ascultătoarele** din extremităţile braţelor care transmit sunetul oaselor dinapoia urechii şi **microfon** care este îndreptat în direcţia în care priveşte cel suferind.

In legătură cu...

DOAMNA VIORICA

Pe la începutul lui februarie s-a nimerit să am vreo două, trei zile libere şi, la îndemnul unui prieten mai în vîrstă, schior pasionat şi el, am plecat la Predeal. Cum staţiunea era asaltată de turişti, n-a fost cu putinţă să locuim la hotel aşa că, de voie, de nevoie, a trebuit să pornim în căutarea unei gazde particulare. După vreo două ceasuri de alergături zadarnice, un binevoitor ne-a condus la Doamna Viorica. Trecută cam de multişor de cincizeci de ani, doamna Viorica e o femeie butucănoasă, cu obraji ruginii şi mustăţi oxigenate. De peste treizeci de ani trăieşte de pe urma unei cămăruţe cu pereţii scorojiţi, pe care o pune oricînd la dispoziţia vilegiaturiştilor. Fire practică, doamna Viorica ne-a cîntărit din ochi, insistînd asupra geamantanelor de carton, jerpelite pe alocuri, apoi a hotărît: „Chiria — o sută de lei pe zi! Dacă vă convine — staţi — dacă nu, găsesc alţii". Eram gata să plec dar prietenul meu a rîs nervos: „Chiar o sută? Mă rog, ne-ai prins la înghesuială... Hai, deschide!" Faţa doamnei Viorica s-a lăbărţat într-un zîmbet monstruos, care probabil voia să însemne mulţumire. Avea tot dreptul, ieşise învingătoare. „Ei, a zis deodată, tărăgănat — cînd am fost eu la Veneţia... aţi fost careva la Veneţia? Nu?" şi ne-a privit ca pe nişte sălbatici. ...„Cînd am fost eu la Veneţia am plătit chirie tot ce adunasem în şase ani..." După asta şi-a văzut de treburile ei, iar noi am ieşit să ne plimbăm. La întoarcere am băgat de seamă că se petrecuseră unele schimbări în cămăruţa noastră. Covorul fusese înlocuit cu nişte preşuri rupte, iar plapoma schimbată cu o pătură cîrpită. Seara i-am cerut să aprindă focul, dar ea s-a tînguit un ceas. „Vai de mine, dar în chirie n-am socotit şi lemnele. Nu, nu pot, vai de mine!..." Era un ger aspru, încît dîrdîiam, aşa că prietenul meu i-a spus: „Bine doamnă, îţi plătim şi lemnele, aparte...".

Fericită c-a mai stors cîţiva lei, doamna Viorica a ţinut să fie amabilă şi l-a întrebat pe prietenul meu:

— Vai, dar cine v-a crestat obrazul, aşa?

— Am fost la închisoare, doamnă, a zis el, stăpînit.

— Vai de mine, aţi furat... aşa-i?

— Nu doamnă, n-am furat...

— Atunci? a gemut ea. Poate că mai rău, poate că aţi...

— Nu doamnă, n-am omorît pe nimeni...

— Atunci?

— Am fost comunist, doamnă, şi m-au închis patru ani...

— Vai de mine, şi de ce n-ai cerut să te ierte? s-a îngrozit ea.

— N-am vrut, doamnă, mi-a fost mai bine aşa...

Asta întrecea puterea de înţelegere a doamnei Viorica. Aşa, lăbărţată şi răsuflînd greu, semăna cu o broască ţestoasă. Intr-un tîrziu, parcă şi-a mai venit în fire şi-a zis: „Şi domnul Iosif, după ce ne-am întors de la Veneţia, voia să se angajeze la o carieră de piatră, dar nu l-am lăsat... Cine ştie ce se întîmplă şi-i cade o piatră în cap, că doar piatra nu te-ntreabă dacă ai casă şi nevastă... şi atunci, eu ce să mă fac?"

Prietenul meu a rîs nervos şi asta a jignit-o. Ne-a privit cu un dispreţ suveran şi s-a dus. Totuşi, a doua zi, ne-a povestit pînă la istovire despre călătoria ei în străinătate. A trăit patru zeci de ani pentru ca într-o zi să poată călători la Veneţia şi acolo, în vestita piaţă San-Marco, să dea de mîncare porumbeilor, din mîna ei. Păstrează şi o fotografie, învelită în celofan şi în pînză de mătase: ea, stînd ţeapănă, ca să i se vadă faţa, cu mîna întinsă spre porumbei. Alături, un bărbat subţirel, care rîde imbecil Probabil, domnul Iosif. Tot timpul cît ne-am uitat la fotografie, ne-a rugat să n-o atingem cu mîna. Fotografia aceasta era singura amintire din viaţa doamnei Viorica: „Ei, cînd am fost eu la Veneţia"... a oftat ea, dar îndată şi-a adus aminte de ceva şi a hotărît: „Să ştiţi că eu n-am socotit în chirie şi lumina... aşa că, vedeţi, se consumă mult curent". „Iar să-ţi plătim? a sărit prietenul meu. Pielea de pe noi n-o vrei?" Ea a rîs, nechezat. „Bine, doamnă, îţi plătim şi lumina..."

Prietenul meu era îngrozit. „Cum rabdă pămîntul asemenea monştri? Pentru ce a trăit femeia asta? Bani, bani! Atîta ştie, atîta vrea!" In cea de a treia zi am hotărît să plecăm. Doamna Viorica a venit să-şi ia banii. Văzînd că prietenul meu nu-i în apele lui, a întrebat, de formă:

— Ce aveţi?

— Mi s-a rupt un şiret, doamnă, a zis el, în batjocură. Trebuie să plec la drum şi n-am şireturi... De asta fierb...

— Vai de mine, vă cumpăr eu! Daţi-mi doi lei...

— Vă dau, doamnă, poftim!

Ea a primit banii rîzînd nechezat şi peste cîteva minute s-a întors cu nişte şireturi folosite. Prietenul meu se trudea să-şi stăpînească mînia. Atunci i-a venit un gînd:

— Doamnă, a zis el, aş vrea să mai văd odată fotografia dumneavoastră cu porumbeii...

— Da, da, cum de nu, dar să nu puneţi mîna... şi i-a întins-o.

Prietenul meu s-a uitat îndelung la doamna Viorica, apoi a zis:

— Doamnă, ţin foarte mult să am fotografia asta. Nu vreţi să mi-o vindeţi?

Ea şi-a scuturat faţa, în semn că nu, dar îndată a rîs monstruos.

— Nu, că asta-i singura mea amintire şi sînt cu domnul Iosif...

— Dar vă plătesc bine, cît cereţi! a insistat prietenul. Douăzeci de lei — vreţi?

— Douăzeci şi cinci! a hotărît ea brusc.

Prietenul meu a scos banii.

— Dar celofanul şi mătasea mi le lăsaţi, aşa-i?

Am ieşit în stradă şi prietenul meu a rupt fotografia cu o mînie fără seamăn, apoi a călcat bucăţelele în picioare...

Îndată ce a rămas singură, doamna Viorica a numărat banii, odată şi încă odată, de teamă să n-o fi înşelat cu vreun leu.

NICOLAE ŢIC

Frumuseţea muncii de miner

Un colectiv harnic

In faţa unor afişe viu colorate, s-a oprit un grup vesel de tineri. Unul dintre ei ţinea cu orice preţ să-i convingă pe ceilalţi să meargă la piesa „Smaranda".

De veselia lor s-au molipsit şi trecătorii. Curioşi să afle despre ce este vorba s-au oprit pentru o clipă. Mulţi dintre ei au recunoscut în tinerii veseli pe membrii brigăzii de tineret condusă de tînărul Ciki Emeric, de la mina Vulcan. Despre succesele acestei brigăzi de tineret s-a dus vestea în întreaga Vale a Jiului. De 10 luni de zile brigada are depăşiri care ajung pînă la 40 la sută peste plan.

Mulţi dintre minerii care formează acum această brigadă au fost calificaţi de însuşi şeful brigăzii, care i-a ajutat pe tinerii Lorenţi Ştefan, Filip Ştefan, Sabodoş Ioan şi Biro Emeric să devină mineri fruntaşi.

Cu teamă şi fără prea multă încredere în forţele lui, a venit să lucreze la mină, absolvind şcoala S.F.U. şi tînărul Peptan Velisade. Metodele de muncă colectivă şi entuziasmul cu care muncea brigada la care fusese repartizat, l-au făcut să se simtă din ce în ce mai aproape de „localnici", cum le spunea el. Seriozitatea cu care se ocupa şeful brigăzii de calificarea lui, l-a făcut să pătrundă tainele mineritului, înţelegînd astfel că a fi miner nu-i deloc uşor, dar că cei hotărîţi să înveţe această meserie, izbîndesc întotdeauna.

De multe ori şeful brigăzii l-a mustrat că nu mînuieşte cum trebuie pikhamerul. Fîşia de cărbune, datorită nepriceperii lui, ameninţa să se prăbuşească uneori peste el. Dar tot Ciki, cu multă răbdare, îi explica pentru a suta oară poate, cum să ţină pikhamerul şi cînd să înceapă tăiatul.

Dar cîte lucruri nu trebuie să cunoască un miner. Tînărul Peptan le-a învăţat pe rînd de la Ciki Emeric, şeful brigăzii şi de la ceilalţi mineri. Pentru Peptan mina şi tovarăşii lui de muncă au devenit acum lucruri dragi de care nu poate să se mai despartă. Şi asta nu numai pentru salariul de 2.000—2.400 lei, şi alte ori şi mai mare, pe care îl cîştigă acum, ci şi pentru că se simte alături de ei acelaşi om de nădejde care contribuie la realizările brigăzii.

Dacă trăieşti alături de mineri înveţi să-i cunoşti cu adevărat. Harnici şi viteji în lupta cu cărbunele, iubitori de tot ce este frumos, veseli şi plini de voie bună, aşa cum sînt şi tinerii din brigada condusă de Ciki. Ei nu au astîmpăr de loc. Işi găsesc timp să se ocupe şi de ridicarea nivelului lor cultural. Impreună muncesc, împreună se distrează şi împreună învaţă. La majoritatea filmelor, spectacolelor şi concertelor sînt prezenţi. La formele de învăţămînt politic pe care le urmează nu lipsesc şi vin bine pregătiţi. Şi tot împreună se pregătesc în vederea prezentării în faţa comisiei concursului „Iubiţi cartea", pentru a obţine insigna de „Prieten al cărţii".

Colectivul brigăzii este bine închegat, brigada este a doua familie pentru ei.

Corespondent
GH. POPESCU
secretar al comitetului U.T.M. de la mina Vulcan

Mi-e dragă meseria de miner

E mult de atunci... Imi amintesc că de fiecare dată cînd se făcea plata la mineri, tata se întorcea acasă posomorît. Şi tot de-atîtea ori supărat îmi spunea:

— Orice meserie să înveţi, însă meseria de miner nu! E muncă grea şi plată puţină, spunea el. Dar asta o spunea de năduf. De fapt el îşi iubea meseria, iar mina îi era dragă cu tot întunericul ei. E doar o tradiţie veche la noi ca din tată în fiu să se moştenească drept avere, meseria de miner.

Implinisem 14 ani cînd împreună cu bătrînul am intrat să muncesc în mină.

Mă simţeam tare mîndru că muncesc alături de el. Nu odată îmi ascundeam de ochii lui oboseala care mă încerca. Am muncit mai întîi ca vagonetar. Treptat am început să prind tainele mineritului lucrînd ca ajutor miner. Realizările grupei în care lucram şi cîştigul pe care îl aveau minerii au făcut să-mi doresc mai mult ca să obţin o calificare mai înaltă.

In anul 1948 m-am înscris la Şcoala profesională de ucenici mineri. După doi ani de şcoală am obţinut calificarea de miner, lucru cu care mă mîndream. Cunoştinţele căpătate în şcoală n-ar fi valorat prea mult dacă nu aş fi fost ajutat în muncă de minerii bătrîni şi încercaţi în lupta cu cărbunele. Bucuria primelor realizări m-a făcut să îndrăgesc şi mai mult meseria de miner. Ajutat şi educat de organizaţia U.T.M. am reuşit să muncesc mai bine şi să obţin realizări însemnate.

Pentru strădania şi dragostea cu care am muncit, organizaţia şi conducerea exploatării m-au numit şeful unei brigăzi de tineret pe care o conduc şi acum. Tinerii din brigada mea sînt harnici şi plini de voie bună. Cu astfel de tineri poţi urni munţii din loc dacă vrei. De aceea brigada se menţine fruntaşă mereu. In luna ianuarie de pildă, am avut depăşiri de plan de 144%. Şi nici în luna aceasta nu m-am lăsat mai prejos. Am obţinut în prima decadă a lunii depăşiri de norme de 126%.

Eu nu mă duc acasă supărat de plată, aşa cum venea bătrînul meu tată odinioară. Munca noastră este pe deplin răsplătită. Cîştigul meu se ridică acum pînă la 3.000 de lei lunar. Iar condiţiile de viaţă pe care le avem nici nu pot fi măcar comparate cu viaţa plină de griji şi necazuri a minerilor în regimul trecut.

Mi-e dragă meseria de miner, şi nu-i voi face de ruşine pe cei care m-au învăţat tainele ei. Călcăm pe urmele lui Haidu Iuliu şi Kopetin Gheza şi vrem să muncim la fel ca ei. Pentru noi nu-i bucurie mai mare decît atunci cînd sîntem învingători în marea bătălie cu cărbunele.

Corespondent
IVAŞCAN GHEORGHE
şef de brigadă de tineret — mina Vulcan

★
★ ★

Tehnica nouă nu poate fi concepută fără ştiinţă. Cu ajutorul acesteia din urmă se ajunge la descoperirea noilor procedee tehnologice.

In rîndurile celor care ajută la dezvoltarea tehnicii se află numeroşi tineri. Iată în fotografia noastră pe studenta Cornelia Obejdeana la fabrica „Electroizolantul" din Capitală, urmărind procesul de condensare a răşinii bachelitice

Foto AGERPRES

★ ★
★

Creşte colectiva

Satul Pădureni din comuna Jariştea este aşezat în inima podgoriei. Casele ţăranilor podgoreni sînt aşezate pe locurile cele mai ridicate. Ultima casă, dinspre miază-noapte, este pe locul cel mai înalt din sat. De aici poţi privi împrejur, iar noaptea vezi silueta unei stele mari cu cinci colţuri, luminată electric. Acolo unde sclipeşte steaua este sediul gospodăriei colective.

In toamna anului 1952, 32 de familii de ţărani muncitori din satul Pădureni şi-au unit viile la un loc şi-au înfiinţat gospodărie colectivă viticolă, căreia i-au dat denumirea „Steaua Roşie". Colectiviştii viticultori din Pădureni au devenit cunoscuţi în împrejurimi pentru hărnicia lor, pentru recoltele bogate de struguri aurii, pentru vinul bun pe care-l dau.

Anul trecut colectiviştii au cules de pe fiecare hectar cîte 5470 kg. struguri, iar vinul a fost numai de calitate superioară. Recoltă bună, venituri mari. Se întăreşte gospodăria, traiul colectiviştilor devine mai bogat.

După trei ani de existenţă gospodăria s-a schimbat mult la faţă. Fondul de bază a crescut de la 16.540 lei la 847.516 lei. Ograda gospodăriei s-a îmbogăţit cu un grajd pentru vite, o magazie de cereale, un pătul pentru porumb şi alte acareturi.

In curtea gospodăriei şi pe uliţele satului poate fi văzut acum autocamionul cel nou, cumpărat în toamna trecută, de care colectiviştii sînt mîndri. Mîndri sînt colectiviştii de întreaga lor viaţă.

Iată-l, de pildă, pe tînărul Nicolae Ilinca. 13 ani a muncit numai la chiaburi şi s-a ales cu nimica. Cînd a luat fiinţă gospodăria colectivă, era căsătorit şi muncea la chiaburul Emil Nica. A trecut prima vară a gospodăriei, a venit şi toamna. Şi, cum „toamna se numără bobocii", el a numărat atunci la colectivişti veniturile pizmuite de chiaburi şi rîvnite de ceilalţi.

In asemenea împrejurări s-a hotărît să facă pasul cel mare. Impreună cu soţia sa a plecat de la chiabur şi au intrat în gospodăria colectivă. Nicolae Ilinca şi soţia sa Elena sînt tare harnici şi chiaburul avea toate motivele să-i ţină pentru a lucra la el în vie. Dar, odată intraţi în gospodărie, hărnicia lor a fost cu adevărat răsplătită. De pildă anul trecut, Nicolae împreună cu soţia sa au făcut 571 zile-muncă. Ştiţi cît a primit pentru munca de un an? 24.560 lei, 285 litri vin, 776 kg. grîu, 43 litri ulei şi alte produse. Cu banii primiţi Nicolae Ilinca şi-a cumpărat o casă şi şi-a făcut îmbrăcăminte lui şi soţiei. Socotiţi acum cu cît i-a rămas dator chiaburul pentru anii de slugărit.

In satul Pădureni mai sînt şi alţii ca tînărul Nicolae Ilinca, cel ce nu intrase în gospodăria colectivă. Unul dintre aceştia este tînărul Dumitru Adam. In anul trecut, din via sa a scos un venit de 1.590 lei, 450 kg. porumb şi 7.000 lei din munca cu căruţa. O socoteală cît de simplă ni-l dă cîştigător pe Nicolae Ilinca. Această socoteală şi-a făcut-o în toamna trecută şi tînărul Dumitru Adam şi a hotărît să intre în gospodăria colectivă. O asemenea socoteală şi-au făcut şi alţi tineri ţărani muncitori din sat. Şi, ca urmare, numărul colectiviştilor a crescut de la 32 familii la 152. In toamna trecută au intrat în gospodărie 32 familii, adică atît cîţi erau la constituirea ei. Nu trebuie crezut însă că proaspeţii colectivişti au venit aşa, simplu, fără să mai şovăie, fără a mai rumega zvonurile chiabureşti. A trebuit ca comuniştii şi, sub îndrumarea lor, utemiştii, să bată de multe ori la poarta şovăelnicilor, să le deschidă ochii minţii asupra vieţii noi din colectivă, să demaşte toate zvonurile mincinoase.

Ţăranul muncitor Ştefan Pavel, fiind nevoiaş, cu mulţi copii, a slugărit ani de zile la chiaburul Culiţă Barbu. Chiaburul îi da dinainte cîte o dublă de mălai şi cîţiva litri de vin şi ţuică, drept arvună, pentru care trebuia să muncească împreună cu soţia sa o vară întreagă. La sfîrşit de lună mai primea şi o sută de lei. Toamna altă arvună. Şi aşa era legat de gospodăria chiaburului. De nevoi însă tot nu scăpa, iar cînd se supăra şi-i pomenea chiaburului de colectivă, acesta aducea fel de fel de calomnii la adresa gospodăriei colective, scotea o oală de vin şi după ce îl „liniştea", îi promitea marea cu sarea.

În toamnă, comunistul Cepoi Sterian a început a trece mai des pe la Ştefan Pavel. Acest ţăran muncitor a început a înţelege cine îi e prieten şi cine duşman. Acum, Ştefan Pavel e în rîndul colectiviştilor.

Utemista Ana Dorobăţ mergea uneori pe la casa ţăranului muncitor Vasile Leuştean. Acesta era legat de gospodăria chiaburului Emil Nica. Tînăra agitatoare a convins în zilele lui decembrie, anul trecut, pe moş Vasile Leuştean să-şi aducă cererea de intrare în gospodăria agricolă colectivă.

In felul acesta creşte în fiecare zi numărul colectiviştilor, prin munca politică dusă de organizaţia de partid şi cea de U.T.M.

Chiaburii folosesc diferite forme ascunse sau făţişe prin care caută să frîneze bunul mers şi dezvoltarea gospodăriilor colective şi a întovărăşirilor agricole. In afară de zvonuri mincinoase, calomnii, ademeniri, ei practică metoda dării de pămînt în dijmă ascunsă, angajarea fără forme legale a braţelor de muncă etc., cu scopul de a împiedica pe ţăranii muncitori să îmbrăţişeze formele socialiste de agricultură.

Toate acestea arată cît este de necesar ca organizaţiile U.T.M., sub conducerea organizaţiilor de partid, atît în satul Pădureni cît şi în celelalte sate, să desfăşoare o intensă şi combativă muncă politică pentru transformarea socialistă a agriculturii.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

Ţara se pregăteşte de alegeri

Şi biblioteca este de folos...

Casa alegătorului din Calea Griviţei nr. 60 primeşte în fiecare zi numeroşi oaspeţi. Atît responsabilul casei, cît şi agitatorii fac totul ca oamenii să se simtă cît mai bine, să petreacă aici clipe cît mai plăcute şi folositoare. Casa alegătorului îşi are sediul în sala de lectură a Bibliotecii populare nr. 23. Numeroşi prieteni ai acestei biblioteci intrînd aici se simt tentaţi, după ce-şi aleg cărţile sau răsfoiesc colecţiile de ziare şi reviste, să treacă şi în sala de alături să asculte radioul, sau să cerceteze programul săptămînal al casei.

De altfel, însăşi biblioteca este unul din prietenii cei mai apropiaţi ai casei. Strînsa colaborare dintre ele a dat pînă acum rezultate dintre cele mai frumoase. Bibliotecara, tov. Vasiu Ştefania, are grijă să intre foarte des în sala de alături, să-i întrebe pe cetăţeni dacă n-ar vrea să citească ceva pînă cînd începe întîlnirea cu candidatul.

— Uite, am să vă dau o carte bună despre alegeri: „Memoriile agentului electoral Teică Pasăre".

— Eu am mai văzut cartea asta dar n-am citit-o, spune Penescu Nicolae, secretar al organizaţiei de bază U.T.M. de la Atelierele C.F.R. „Constantin David". E frumoasă?

— Hai s-o citim. Să vedem dacă vă place.

Şi grupul de tineri — agitatori sau alegători — se adună în jurul bibliotecarei şi începe lectura.

Cartea le place. Citind-o îşi dau seama de mîrşăviile alegerilor din trecut despre care ei n-au auzit decît din povestirile celor mai în vîrstă.

Acum cîteva zile la Casa alegătorului a avut loc o întîlnire a tinerilor care împlinesc 18 ani şi votează pentru prima oară. După ce tinerii alegători şi-au arătat bucuria faţă de acest eveniment deosebit din viaţa lor, ei au primit îndrumări în legătură cu secţiile unde vor vota, unde să controleze dacă au fost înscrişi pe listele de alegători etc.

Apoi, tinerii au făcut o lectură colectivă din cartea „Votez pentru prima oară" de Octav Pancu-Iaşi.

Şi cu alte ocazii alegătorii care vin aici au citit împreună din cartea „O alegere de pomină".

In acest fel biblioteca populară aduce un sprijin de preţ Casei alegătorului, pildă care ar trebui urmată şi de celelalte biblioteci populare care sînt în apropierea Caselor alegătorului.

Raionul Panciu în aceste zile...

*** Răsfoind carnetul de însemnări * O industrie locală în dezvoltare *** ***Fapte ce au devenit obişnuite***

Panciu a îmbrăcat vestmînt alb. Sănii trase de cai zboară pe străzile înguste şi întortochiate. De la gară spre centrul oraşului animaţia nu s-a potolit nici în zilele cu ger cumplit şi viscol. In clădirea sfatului popular raional întîlneşti mulţi cetăţeni în toate secţiile. Probleme de rezolvat sînt multe şi mai totdeauna calea către sfat este mai lesnicioasă. Increderea în sfatul popular nu este întîmplătoare. Realizările obţinute în anii din urmă justifică pe deplin încrederea oamenilor muncii din oraş şi din sate în organele locale ale puterii de stat. Această încredere am citit-o şi pe chipul unui ţăran care deschidea lipsit de timiditate, uşa preşedintelui.

Am schimbat cîteva cuvinte cu preşedintele sfatului popular raional, apoi am vorbit cu alţi membri ai comitetului executiv. De la toţi am cules date interesante despre realizările obţinute în aceşti ani în raion.

★

Răsfoiesc carneţelul umplut de notiţe şi mărturisesc că-mi este foarte greu să găsesc... începutul. Toate datele referitoare la realizări consemnează succese importante. Iată, de pildă, industria locală. In 1951 a luat fiinţă întreprinderea „8 Mai". La început ea dispunea de şase unităţi. In prezent, întreprinderea numără 28 unităţi. Producţia industriei locale din Panciu cunoaşte o mare varietate. O simplă enumerare — chiar dacă ea este oarecum seacă — poate fi concludentă. Fabrici de cherestea, centre de confecţionat şindrilă, spiţe, mături, cărbuni de bocsă, furci din lemn, cozi pentru diferite unelte, ateliere de dogărie, tîmplărie, tinichigerie, centru de pulpare a fructelor de pădure, fabrică de magiun şi siropuri, de uscat prune, de patiserie, crescătorii de păsări şi porci, grădini de zarzavat, iazuri cu peşte. Producţia globală în anul 1955 era de 37 de ori mai mare ca în 1951. Preţul de cost a scăzut în 1955 faţă de 1951 cu 7,3 la sută. In anul 1956 este prevăzută o creştere de 13 ori a volumului producţiei globale în raport cu anul precedent.

Tovarăşii ce conduc industria locală ne-au spus că au însemnate planuri de viitor. Unele din sectoarele existente vor fi dezvoltate iar altele noi urmează a fi create. Sînt proiecte, dar cu siguranţă că ele se vor realiza.

★

S-a aprins becul electric într-un sat. In aparenţă un fapt oarecare. Dar, să ne gîndim la trecut. Satele din raionul Panciu erau înecate în beznă. Mii şi mii de neştiutori de carte. Bolile şi mizeria domneau nestingherite. In luptă cu moştenirea grea a trecutului s-au obţinut realizări importante. In anii din urmă, în comune ca Pădureni, Ţifeşti, Găgeşti, Soveja, Baloteşti, a pătruns şi s-a lărgit reţeaua electrică. Soveja, Ţifeşti, şi Clipiceşti, — ca să nu mai vorbim şi de localităţi ca Panciu şi Mărăşeşti — au fost radioficate.

Noi şcoli au fost construite în raion. In Străoane de Jos a fost construită şcoala de 7 ani. Clădirea frumos amenajată are 7 săli de clasă. O şcoală asemănătoare a fost înălţată în comuna Soveja. In Rotileşti satul lui moş Ion Roată, în comuna Cîmpuri, ca şi în satul Gogoici comuna Răcoasa, au apărut şcoli noi, construite prin autoimpunere.

In raion s-au efectuat o seamă de lucrări de interes obştesc. Lîngă satul Valea Babei, comuna Cîmpuri, a fost construit un pod. Nu-i singurul. Chiar în momentul de faţă peste rîul Putna între comunele Găgeşti şi Ţifeşti se află în construcţie un pod cu o lungime de 70 metri liniari. Un altul de 120 m. se construieşte lîngă comuna Rediu. Un dig de 104 m. lungime a fost construit în preajma aceleiaşi comune. Dar nu numai atît. Şosele şi drumuri au fost refăcute în multe puncte.

Înfăptuiri pe întinsul patriei

Medicina a alungat din viaţa satului descîntecele şi leacurile băbeşti. Punctele sanitare au apărut în comunele Clipiceşti, Bătineşti, Rediu, Muşuroaiele, Fitioneşti şi altele. Pe lîngă gospodăria agricolă de stat Panciu a fost înfiinţat un cămin pentru preşcolari.

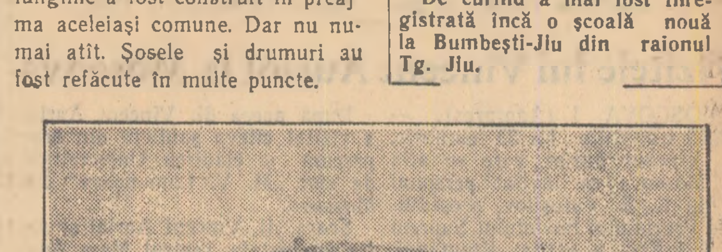
★

Am transcris din carnet numai cîteva pagini. Cred că faptele pomenite reuşesc să redea —e drept parţial — aspecte ale înfăptuirilor din raionul Panciu. Pentru aceste înfăptuiri ca şi pentru cele viitoare, locuitorii raionului sînt hotărîţi să voteze la 11 martie candidaţii Frontului Democraţiei Populare. Această hotărîre am desprins-o din cuvintele tuturor acelora cu care am stat de vorbă în zilele petrecute în raionul Panciu.

PAULA OBERST

Numeroase şcoli noi s-au construit în aceşti ani prin satele patriei noastre, iar numărul lor creşte mereu.

De curînd a mai fost înregistrată încă o şcoală nouă la Bumbeşti-Jiu din raionul Tg. Jiu.

Înaltul democratism al puterii noastre populare

La 11 martie 1956 oamenii muncii din Republica noastră vor merge la urne, într-o atmosferă de entuziasm şi bucurie, pentru a alege deputaţi în sfaturile populare. Masele populare — tineri şi vîrstnici — îşi vor manifesta din nou cu acest prilej dragostea şi devotamentul lor pentru regimul de democraţie populară care asigură poporului cele mai largi drepturi şi libertăţi democratice.

★

Democraţia populară este o democraţie reală şi deplină pentru toţi oamenii muncii. Caracterul profund democratic al regimului nostru de democraţie populară izvorăşte din faptul că în ţara noastră poporul şi-a luat soarta în propriile mîini, a doborît regimul burghezo-moşieresc şi a trecut la făurirea societăţii socialiste. Drepturile şi libertăţile noastre sînt roadele drumului liber ales: drumul făuririi socialismului. Fundamentul puternic al tuturor acestor drepturi şi libertăţi îl constituie faptul că în ţara noastră puterea se află în mîinile clasei muncitoare condusă de avangarda sa — P.M.R., faptul că principalele mijloace de producţie sînt bunuri ale poporului muncitor.

Superioritatea orînduirii noastre de stat democrat-populare asupra orînduirii de stat burghezo-moşiereşti stă în aceea că ea organizează participarea maselor celor mai largi la viaţa politică a ţării, la conducerea treburilor statului, stimulează iniţiativa şi energia uriaşă a poporului, izvorul nesecat de talente şi aptitudini pe care capitalismul le înăbuşe.

Marxism-leninismul pleacă de la ideea că dezvoltarea personalităţii oamenilor muncii prin ridicarea lor pe toate treptele învăţăturii, prin crearea celor mai bune condiţii pentru valorificarea aptitudinilor lor, prin antrenarea lor la conducerea treburilor obşteşti, reprezintă unul din principalele izvoare ale mersului înainte al societăţii socialiste. Miile de muncitori, colectivişti, ţărani muncitori, intelectuali legaţi de popor, femei muncitoare şi tineri cărora li s-a deschis în regimul nostru de democraţie populară perspectiva neîngrădită a ridicării lor pînă la cele mai înalte trepte ale vieţii politice şi de stat, confirmă în mod viu şi concret că adevărata libertate a individului, a personalităţii nu poate exista decît acolo unde este desfiinţată exploatarea omului de către om, unde puterea se află în mîinile oamenilor muncii.

★

Democraţia populară asigură poporului eliberarea de exploatare, de crize economice, de şomaj şi sărăcie — iar aceste libertăţi pe care nici o democraţie burgheză nu le poate da constituie temelia solidă a tuturor celorlalte libertăţi şi drepturi. Statul nostru democrat-popular transpune centrul de greutate din domeniul enunţării drepturilor în cel al garantării lor materiale. Constituţia R.P.R. acordă şi garantează cetăţenilor ţării dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la învăţătură.

Alături de drepturile economice şi sociale, cetăţenii patriei noastre se bucură de cele mai largi drepturi şi libertăţi politice. Libertatea cuvîntului şi presei, libertatea întrunirilor şi mitingurilor, libertatea cortegiilor şi demonstraţiilor de stradă, dreptul de asociere în organizaţii obşteşti — sînt garantate prin lege.

De asemenea libertăţi şi drepturi nu se bucură şi nu se pot bucura oamenii simpli din ţările capitaliste, care trăiesc în condiţiile „democraţiei" burgheze. Acolo domneşte nu dreptul la muncă ci dreptul la şomaj, nu dreptul la odihnă, ci „dreptul" la epuizare fizică, nu dreptul la învăţătură, ci „dreptul" la analfabetism. In S.U.A. se numără după datele oficiale 12 milioane şomeri totali şi parţiali, în Italia 4 milioane, în Japonia aproape 10 milioane. Date statistice publicate în ziarul american „Economic Outllook" arată că în fiecare an în S.U.A. 2 milioane de oameni devin invalizi de muncă. „Muncitorul schilodit — scrie ziarul — trebuie să suporte întreaga povară a cheltuielilor necesare tratamentului şi întreţinerii, rareori primind o jalnică subvenţie de la o oarecare organizaţie de binefacere". Cît despre situaţia învăţămîntului vorbeşte îndeajuns următorul fapt: în Germania occidentală, numai în regiunea Ruhr lipsesc 2000 de săli de clasă, iar un număr de 122.000 copii de vîrstă şcolară stau acasă, condamnaţi la analfabetism.

In patria noastră libertăţile şi drepturile largi care exprimă interesele maselor şi care servesc dezvoltării şi consolidării regimului democrat-popular, sînt asigurate punîndu-se la dispoziţia oamenilor muncii toate condiţiile materiale necesare exercitării acestor drepturi.

Inaltul democratism al orînduirii noastre de stat rezultă şi din faptul că Constituţia asigură oamenilor muncii cetăţeni ai R.P.R., fără deosebire de naţionalitate, rasă, sex, deplina egalitate de drepturi în toate domeniile vieţii economice, politice, de stat şi culturale.

In Republica Populară Romînă au fost abolite toate discriminările naţionale şi rasiale.

Sub soarele puterii populare, tînăra generaţie a patriei noastre se bucură din plin de marile drepturi şi libertăţi. Fiecare tînăr muncitor din ţara noastră are bucuria şi mîndria de a munci pentru el însuşi, pentru bunăstarea şi fericirea patriei şi a poporului. Tineretul nostru nu cunoaşte flagelul şomajului, ameninţarea crizelor. In timp ce în ţările capitaliste nenumăraţi tineri sînt aruncaţi pradă şomajului, iar nenumăraţi absolvenţi ai facultăţilor devin „şomeri cu diplomă", la noi tinerii sînt repartizaţi în producţie sau în alte domenii de activitate încă de pe băncile şcolilor profesionale, medii sau superioare. Tinerii şi tinerele au salariu egal la muncă egală cu vîrstnicii. Posibilităţile de calificare sînt nelimitate. O largă reţea de cursuri de calificare, şcoli profesionale, medii tehnice, de institute de învăţămînt superior şi universităţi asigură condiţiile pentru dezvoltarea celor mai diferite aptitudini şi talente. Cluburi, teatre şi biblioteci, cămine culturale, ziare şi reviste, o editură specială — stau la dispoziţia tineretului. Baze sportive, case de odihnă, ştranduri, terenuri pentru diverse sporturi s-au construit pe tot întinsul ţării oferind din ce în ce mai deplin tinerei generaţii posibilitatea de a se odihni în chip plăcut, de a practica larg sportul.

★

Trecerea în revistă a măreţelor drepturi şi libertăţi ale oamenilor muncii din ţara noastră oglindeşte cu tărie superioritatea democraţiei populare asupra falsei democraţii burgheze. In regimul capitalist în care puterea de stat şi principalele mijloace de producţie se află în mîinile unui pumn de exploatatori — nu există şi nici nu pot exista drepturi şi libertăţi reale pentru cei mulţi, pentru cei ce muncesc. Democraţia burgheză este falsă şi ciuntită, o înşelăciune pentru cei săraci şi un rai pentru cei bogaţi. Piedici peste piedici urmăresc să oprească poporul de a-şi spune cuvîntul în treburile statului.

Se ştie de pildă că în S.U.A. există zeci de „cenzuri", oprelişti pe considerente de rasă, domiciliu etc. şi că în ultimele alegeri prezidenţiale o treime din cetăţenii cu drept de vot (peste 25 milioane de cetăţeni) au fost împiedicaţi să-şi exprime votul. Se ştie de asemenea că la alegerile parlamentare din Grecia care s-au desfăşurat la 19 februarie a.c. într-o atmosferă de teroare, legea electorală a fost astfel întocmită încît Uniunea Democrată care a obţinut 1.642.000 voturi a căpătat 140 de mandate în vreme ce partidul guvernant reacţionar „Uniunea naţională radicală" cu 1.416.000 voturi are 158 de mandate. Iar în Brazilia, după alegerile prezidenţiale în care a învins candidatul forţelor progresiste Kubitschek cercurile monopoliste reacţionare au încercat să anuleze printr-o lovitură de stat voinţa exprimată prin votul poporului.

In ţara noastră, unde puterea se află în mîinile oamenilor muncii largile drepturi politice dau posibilitate celor mulţi, poporului muncitor, să participe direct la cîrmuirea treburilor ţării.

Sistemul electoral al R.P.R. asigură participarea tuturor cetăţenilor în alegerile organelor puterii de stat, asigură libertatea reală a alegerilor. Alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională şi Sfaturile Populare, se fac prin vot universal, egal, direct şi secret. Toţi oamenii muncii din R.P.R. care au împlinit vîrsta de 18 ani, au dreptul de a lua parte la alegeri iar cei care au împlinit vîrsta de 23 de ani au dreptul de a fi aleşi.

Sistemul nostru electoral asigură de asemenea participarea celor mai largi mase ale poporului muncitor la propunerea candidaţilor.

Devenit stăpîn pe destinele sale poporul nostru a transformat campaniile electorale şi alegerile de deputaţi în organele puterii de stat într-o manifestare a forţei sale, într-o sărbătoare. Aceasta se vede în toată amploarea şi cu prilejul actualei campanii electorale în întîmpinarea alegerilor de deputaţi în sfaturile populare. 457.851 oameni ai muncii fac parte din comisiile electorale participînd în mod direct la pregătirea şi desfăşurarea alegerilor. Mii de oameni au luat parte la desemnarea şi discutarea propunerilor de candidaţi. Candidaţii şi alegătorii discută în nenumărate consfătuiri probleme care frămîntă oamenii muncii şi sarcinile care vor reveni viitorilor deputaţi în lumina perspectivelor deschise de Congresul al II-lea al partidului. Agitatorii fac cunoscute din casă în casă, pînă în cel mai îndepărtat colţ de ţară, legea electorală, modalitatea de a vota etc.

Să răsfoim ziarele. Iată o ştire din Cluj: Zilele acestea tovarăşul Virgil Trofin secretar al C. C. al U.T.M. candidat în circa electorală regională nr. 12 Cluj s-a întîlnit cu alegătorii. S-au purtat discuţii aprinse despre realizări, despre lipsuri, despre îmbunătăţirea muncii sfatului popular în viitor. Pentru multe probleme au fost luate pe loc hotărîri, pornind de la propunerile alegătorilor s-a constituit un comitet pentru a cerceta situaţia monumentelor istorice din oraş. S-a format de asemenea un colectiv de muncitori şi tehnicieni care să studieze lărgirea reţelei de gaz metan. O altă ştire, din Craiova, relatează despre întîlnirea alegătorilor din comuna Pojogeni raionul Gilort cu candidata lor. Luînd cuvîntul la întîlnire unul din cetăţeni a propus ca imediat ce vremea va deveni favorabilă să se pornească la construirea căminului şi la repararea unor poduri şi podeţe. Ceilalţi participanţi printre care tinerii Ion Lupu, Dumitru Caragea şi Grigore Vodislav s-au angajat să sprijine activ această acţiune. O ştire din Bacău anunţă zilele trecute că în această regiune au avut loc 2400 de întîlniri ale candidaţilor cu alegătorii la care au participat 64.000 cetăţeni.

Intreaga campanie electorală şi alegerile constituie o înaltă şcoală de educaţie cetăţenească şi patriotică care ridică conştiinţa politică a maselor, le învaţă să vadă problemele care le frămîntă prin prizma intereselor generale de stat, le lărgeşte orizontul politic şi cîmpul de preocupări, le atrage la dezbaterea şi rezolvarea treburilor de stat.

Iată numai un singur exemplu care ne arată ce lucruri însemnate se obţin prin activitatea sfaturilor populare. In raionul Nicolae Bălcescu din Capitală mii de cetăţeni au participat la acţiunile gospodăreşti iniţiate de Sfatul popular raional. De la 1 Mai 1955 au fost electrificate 145 străzi în lungime de 37.052 metri, au fost pavate 63 de străzi în suprafaţă de 45.000 m.p., au fost instalate 35 cişmele publice, au fost create 6 noi zone verzi cu o suprafaţă de 14.500 m.p. şi au fost plantaţi 7330 arbori, 3.100 pomi fructiferi şi 13.216 arbuşti pe străzi şi în parcuri. Prin munca voluntară a peste 139.500 cetăţeni au fost realizate economii de 3.855.951 lei.

Participînd activ la conducerea treburilor obşteşti, la gospodărirea oraşelor şi satelor patriei, oamenii muncii întăresc continuu puterea populară. Ei ştiu că democratismul orînduirii noastre înseamnă nu numai drepturi ci şi datorii sfinte: datoria de a respecta cu stricteţe legile, de a păzi şi dezvolta proprietatea obştească socialistă, de a apăra orînduirea democrat-populară. In trecut poporul muncitor nutrea ură şi neîncredere faţă de puterea de stat care era instrumentul exploatatorilor. Astăzi, în condiţiile regimului de democraţie populară, cînd interesele statului coincid pe deplin cu cele ale maselor muncitoare, poporul nostru nutreşte o dragoste fierbinte pentru statul democrat-popular, este interesat în apărarea legalităţii, populare, în întărirea statului.

Alegerile de deputaţi în sfaturile populare vor fi un nou pas pe drumul întăririi puterii populare în ţara noastră. Lenin spunea că puterea muncitorilor şi ţăranilor are „un mijloc miraculos pentru ca dintr-o dată să înzecim aparatul nostru de stat, mijloc de care nici un stat capitalist n-a dispus vreodată şi nici nu poate dispune. Acest mijloc miraculos este antrenarea oamenilor muncii, antrenarea sărăcimii în munca zilnică de conducere a statului". In zilele noastre pîrghia de atragere a maselor la conducerea statului sînt sfaturile populare — organele locale de tip nou ale puterii — cea mai însemnată realizare în domeniul construcţiei de stat în R.P.R. Participarea nemijlocită a celor aproape 134.000 de deputaţi — printre care mii de tineri — şi a zeci de mii de oameni ai muncii în comisiile permanente, comitetele cetăţeneşti, comisiile de femei, arată cît de trainică şi consecvent democratică e orînduirea noastră de stat, arată că sfaturile populare atrag mase din ce în ce mai mari la rezolvarea treburilor obşteşti.

Este foarte pilduitoare în această privinţă activitatea Sfatului popular al oraşului Timişoara. Cei 248 deputaţi aleşi în acest sfat s-au grupat în 11 comisii permanente care au antrenat în jurul lor peste 250 de alţi cetăţeni buni cunoscători ai diverselor probleme de urbanistică, gospodărie comunală, comerţ, cultură etc. In toate acţiunile din diverse domenii au fost mobilizate largi colective de cetăţeni.

Intîmpinînd cu bucurie alegerile de la 11 martie, alegînd ca deputaţi pe cei mai destoinici şi respectaţi gospodari — luptători activi pentru înfăptuirea politicii partidului şi guvernului, masele din ţara noastră sînt hotărîte să muncească fără odihnă pentru consolidarea statului democrat-popular, pentru îmbunătăţirea şi perfecţionarea activităţii sfaturilor populare şi a întregului nostru aparat de stat. Strîns uniţi în jurul partidului şi guvernului oamenii muncii din ţara noastră sînt hotărîţi să consolideze şi să apere cu străşnicie marile drepturi şi libertăţi, cuceririle revoluţionare dobîndite.

VASILE NEDELCU

Noi comentarii asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

UN EVENIMENT ISTORIC

PEKIN. — Presa chineză continuă să comenteze cu însuflețire rezultatele lucrărilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

In articolul său de fond, ziarul **„Guanminjbao"** arată că acest Congres va exercita o mare influență asupra întregii evoluții a relațiilor internaționale.

Poporul chinez, continuă ziarul, salută cu căldură hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., care îl însuflețesc la noi victorii în construirea socialismului, în lupta pentru întărirea păcii în întreaga lume. Poporul chinez este ferm hotărît să întărească și de acum înainte cu perseverență alianța cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.

Ziarul **„Gunjenjibao"**, organul Federației sindicatelor din întreaga Chină, scrie în articolul său de fond intitulat „Un eveniment istoric de importanță mondială" că Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a adus o mare contribuție la cauza construirii comunismului, la dezvoltarea și întărirea păcii în întreaga lume și a dat un imbold puternic poporului sovietic și oamenilor muncii din întreaga lume.

HOTARIRI PE LINIA COEXISTENȚEI PAȘNICE

DELHI. — Comentînd rezultatele Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ziarul **„Bharat"** din Allahabad menționează că în cuvîntările rostite la Congresul al XX-lea, conducătorii sovietici au relevat necesitatea întăririi relațiilor de prietenie cu alte țări. Declarațiile conducătorilor sovietici în problemele legăturilor de prietenie cu alte țări, scrie ziarul, vor fi salutate pretutindeni.

Influentul săptămînal din Bombay **„Economic Woakly"** menționează că la Congresul partidului comunist au fost adoptate hotărîri importante cu privire la „coexistența pașnică pe baza principiilor Pancea Șila, pe care se întemeiază politica externă a Rusiei"...

„Coexistența pașnică, continuă săptămînalul, va însemna coexistență pașnică pe bază de concurență".

PERSPECTIVE GIGANTICE

HELSINKI. — Comentînd rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. ziarul **„Ny Tid"** subliniază marea sa însemnătate istorică. Congresul, scrie ziarul, va influența timp de mulți ani dezvoltarea Uniunii Sovietice și evoluția situației internaționale.

Ziarul arată că raportul de activitate al Comitetului Central prezentat de N. S. Hrușciov constituie un document de mare însemnătate în care este expusă în mod fundamentat problema coexistenței pașnice și se trasează calea rezolvării pașnice a problemelor internaționale. Ziarul „Ny Tid" subliniază că cel de-al 6-lea plan cincinal deschide perspective gigantice dezvoltării Uniunii Sovietice.

ECOU FAVORABIL IN OPINIA PUBLICA

BRUXELLES. — Presa belgiană acordă o mare atenție rezultatelor lucrărilor Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Ziarul catolic **„Libre Belgique"** comentează rezultatele Congresului în spiritul tezelor obișnuite ale propagandei burgheze. Ziarul nu poate să nu recunoască însă că principiile politice externe sovietice formulate în raportul prezentat de N. S. Hrușciov la Congres și în rezoluția Congresului au avut un ecou favorabil în rîndurile opiniei publice mondiale. Ziarul scrie că tezele din raportul lui N. S. Hrușciov „vor accentua cu siguranță simpatia țărilor neutre din Asia și Africa față de Uniunea Sovietică și îi vor asigura noi partizani. Ele vor mări de asemenea numărul intelectualilor din occident care simpatizează Uniunea Sovietică".

UNUL DIN CELE MAI MARI STATE INDUSTRIALE

STOCKHOLM. — Intr-un articol de fond consacrat rezultatelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., ziarul **„Morgen Tidningen"**, organul Partidului social-democrat din Suedia arată marea însemnătate a Congresului.

Subliniind că în occident sînt adesea subapreciate succesele Uniunii Sovietice, ziarul scrie că datorită marilor investiții capitale, Uniunea Sovietică devine unul dintre cele mai mari state industriale din lume. In occident, scrie în continuare ziarul, s-au comis atît de multe greșeli și s-au tras atît de multe concluzii greșite în ceea ce privește politica sovietică, încît este timpul să se facă aprecieri realiste asupra tendințelor și posibilităților U.R.S.S.

Grevă generală în Finlanda

HELSINKI 1 (Agerpres). — TASS transmite:

La 1 martie, ora 6 dimineața, a început în Finlanda greva generală a muncitorilor finlandezi. Greva a fost precedată de tratative îndelungate între Uniunea centrală a sindicatelor din Finlanda și Uniunea centrală a patronilor cu privire la majorarea salariilor dat fiind creșterea prețurilor și a impozitelor. Aceste tratative nu au dus la nici un rezultat. Nu au fost încununate de succese nici încercările de mediere ale președintelui Seimului, Fagerholm.

Concomitent cu greva, proprietarii funciari au sistat livrarea la orașe a produselor alimentare (lapte, unt, cartofi și legume).

Această grevă generală este prima grevă generală din țară după 1917. Incă în noaptea spre 1 martie comunicația feroviară a fost întreruptă parțial. Transportul feroviar a încetat complect în cursul zilei de 1 martie. Incă de dimineață transportul urban din Helsinki s-a întrerupt. Intreprinderile industriale nu lucrează.

Sfaturi pe care nu le dorește nimeni...

PNOM PENH 1 (Agerpres).— După cum anunță agenția France Presse, secretariatul prințului Norodon Sianuk a dat publicității un comunicat special, în care sînt respinse „sfaturile" date Cambodgiei de către ambasadorul S.U.A. la Pnom Pneh, Mc. Lintock.

In comunicat se arată că observațiile ambasadorului, referitoare la politica de neutralitate dusă de Cambodgia reprezintă un amestec inadmisibil în treburile ei interne.

Sport

In continuarea pregătirilor pentru campionatele mondiale de tenis de masă de la Tokio, sportivii noștri s-au întîlnit cu jucătorii de tenis de masă din R.P.F. Iugoslavia. Clișeele noastre reprezintă aspecte de la întîlnirile din sala Floreasca.
Foto: RADU COSTIN

TELEGRAMĂ

Excelenței sale Mareșalului N. A. Bulganin, primul ministru al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Am primit mesajul amical al Excelenței Voastre cu prilejul celei de-a 35-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie dintre Afganistan și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Mulțumesc sincer pentru sentimentele bune și amicale exprimate de Excelența Voastră și guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Rog să transmiteți guvernului dvs. mulțumiri sincere din partea mea personal și a guvernului meu.

Cu prilejul aniversării semnării Tratatului de prietenie dintre Afganistan și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, stat vecin și prieten, felicit personal și din partea guvernului meu pe Excelența Voastră și guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Acest tratat constituie baza prieteniei celor două state vecine prietene și contribuie la întărirea bunelor relații între aceste două țări. Urez ca aceste relații sincere și prietenești să se întărească și mai mult și după cum o dorim. Tratatul să servească unei și mai mari dezvoltări a relațiilor dintre cele două țări și să contribuie la întărirea păcii și securității generale.

Urez sincer și din toată inima sănătate dvs. personal, Excelență, și prosperitate Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

MUHAMMED DAUD
prim ministru al Afganistanului
Kabul 28 februarie 1956.

O declarație a lui Nehru

DELHI 2 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul agenției Reuter, la 29 februarie, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a răspuns la întrebările care i-au fost puse în Camera Populară cu privire la vizita lui Dulles în India. El a spus că Dulles va sosi la Delhi la 9 martie și va pleca în seara zilei de 10 martie.

H. V. Kamath (partidul Pradja) a întrebat: „Este adevărat că președintele Statelor Unite l-a invitat recent pe primul ministru să viziteze Statele Unite și că numai după ce el a respins această invitație, secretarul Departamentului de stat al Statelor Unite și-a anunțat dorința de a vizita India?"

Nehru a răspuns: „Aceasta s-a produs mai de mult, aproximativ cu nouă luni în urmă, atunci cînd președintele Statelor Unite se simțea destul de bine și mi-a propus să vizitez Statele Unite. Am acceptat această invitație. Nu am respins-o, ci am declarat că voi fi bucuros să plec în Statele Unite dar într-un viitor ceva mai îndepărtat. Am invitat apoi pe președintele Statelor Unite să viziteze India. Curînd după aceea, președintele s-a îmbolnăvit. Toate acestea s-au petrecut cu multe luni în urmă și nu au nici o legătură cu vizita d-lui Dulles în India".

Dulles proslăvește din nou politica de pe poziții de forță

NEW YORK 1 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 28 februarie, secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles, a făcut din nou aprecieri arbitrare asupra politicii externe a Uniunii Sovietice. Afirmînd că pentru țările occidentale „ar exista o gravă primejdie de violență" din partea Uniunii Sovietice și R. P. Chineze, Dulles a cerut să se întărească alianța nord-atlantică, S.E.A.T.O. și alte alianțe militare. Dulles a ridicat în slavă politica „de stabilitate și forță" dusă de Occident în ultimul deceniu.

Totodată Dulles a declarat că în prezent se impune o reorganizare a politicii S.U.A. pentru a „contracara" politica externă a Uniunii Sovietice, îndeosebi în domeniul economic.

O declarație a agenției T.A.S.S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite:

In ultimul timp dr. H. Brentano, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane (Germaniei occidentale) a făcut mai multe declarații în care referindu-se la problemele unificării Germaniei și atitudinii Republicii Federale Germane față de Uniunea Sovietică, a prezentat lucrurile ca și cum unificarea Germaniei ar putea fi înfăptuită fără o înțelegere între cele două state germane și ca și cum în urma schimbului de ambasadori între U.R.S.S. și R.F. Germană, ar fi de așteptat ca guvernul sovietic să înceapă tratative în problema unificării Germaniei.

In legătură cu aceste declarații ale d-lui H. Brentano, în cercurile sovietice autorizate se declară următoarele:

Declarațiile sus-amintite ale d-lui Brentano nu pot să creeze decît iluzii în legătură cu căile reunificării Germaniei, dar nu contribuie deloc la progresul cauzei reunificării. Atît în cadrul tratativelor de la Geneva ale celor patru puteri, cît și în cadrul tratativelor cu guvernele R.F. Germane și R. D. Germane care au avut loc la Moscova, guvernul sovietic a declarat foarte precis că în condițiile în care în Germania s-au constituit două state suverane recunoscute pe plan internațional, singura cale spre unificare o constituie tratativele directe între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Ținînd seama de situația reală din Germania, trebuie să se înțeleagă că altă cale pentru rezolvarea acestei probleme nu există.

Se înțelege că Uniunea Sovietică, care a recunoscut în mod oficial suveranitatea și independența Republicii Democrate Germane, nu poate să rezolve nici o problemă a Republicii Democrate Germane și nu poate duce tratative în numele acesteia. In același timp, fiind adept al restabilirii unității Germaniei ca stat democrat și iubitor de pace și avînd relații diplomatice atît cu Republica Democrată Germană cît și cu Republica Federală Germană, guvernul Uniunii Sovietice este gata la rîndul său să sprijine realizarea acordului necesar între ele. Totodată, guvernul U.R.S.S. consideră ca și pînă acum că acela care este interesat într-adevăr în reunificarea Germaniei nu poate să nu dorească apropierea și stabilirea unei colaborări corespunzătoare între cele două state germane, ceea ce ar corespunde năzuințelor poporului german însuși care așteaptă măsuri eficace în această direcție.

In ceea ce privește relațiile dintre U.R.S.S. și R.F. Germană, guvernul sovietic consideră că există toate condițiile pentru stabilirea unor relații bune, de prietenie între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Totodată, dacă Republica Federală dorește și poate să dezvolte relații comerciale cu Uniunea Sovietică, partea sovietică ar saluta acest lucru și consideră că în această direcție există largi posibilități.

Guvernul sovietic speră că, în ciuda obstacolelor ivite din motive cunoscute, relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, inclusiv largi relații comerciale, precum și relații culturale, se vor dezvolta în mod favorabil, deoarece aceasta este în interesul ambelor țări, în interesul întăririi păcii în Europa.

Dezbateri în Camera Comunelor

LONDRA 1 (Agerpres). — La 29 februarie, a continuat în Camera Comunelor discutarea Cărții albe a guvernului cu privire la cheltuielile militare ale Angliei pe exercițiul financiar 1956—1957.

Laburistul de dreapta George Brown a cerut în cuvîntarea sa intensificarea cursei înarmărilor atomice. El a declarat că se opune ca Anglia să dea asigurări că nu va folosi prima bomba cu hidrogen.

O serie de membri ai Camerei s-au situat însă pe o altă poziție.

O parte considerabilă a membrilor parlamentului au primit cu aplauze declarația conservatorului Osborne, care a cerut „stabilirea unei înțelegeri cu rușii".

Laburistul Crossman a subliniat că **politica cursei înarmărilor este cauza principală a inflației din Anglia. „Trebuie să micșorăm cheltuielile militare, a spus el, deoarece povara acestor cheltuieli amenință viitorul economic al țării".**

După dezbateri a fost pusă la vot o rezoluție de neîncredere în guvern prezentată de laburiști. Ea a fost respinsă cu 316 voturi contra 250. După aceea, fără a fi pusă la vot, a fost adoptată o rezoluție care aprobă politica guvernului în domeniul înarmării.

MOSCOVA. — Cu prilejul celei de a 50-a aniversări a lui Fam Van Dong — primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam, N. A. Bulganin — președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., i-a trimis o telegramă.

MOSCOVA. — K. E. Voroșilov — președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a trimis lui I. K. Paasikivi o telegramă în care se spune: „Astăzi, cînd părăsiți postul de președinte al Republicii Finlanda, permiteți-mi să vă exprim sentimentele mele de profundă stimă, prietenie sinceră și cele mai bune urări..."

MOSCOVA. — K. E. Voroșilov — președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a trimis lui Urho K. Kekkonen — noul președinte al Republicii Finlanda o telegramă în care îl felicită cu ocazia investirii ca președinte al Finlandei.

BELGRAD. — După cum anunță agenția Taniug, Louis Saillant, secretarul general al Federației Sindicale Mondiale, a declarat că hotărîrea adoptată de F.S.M. în 1950 cu privire la sindicatele iugoslave a fost în contradicție cu politica de unitate sindicală internațională și nejustă față de sindicatele iugoslave. El a adăugat că această hotărîre a fost anulată de către Comitetul Executiv al Federației Sindicale Mondiale la ședința care a avut loc recent la Roma.

13–8 da! Dar de ce 1–9?

Există un obicei de a vorbi numai de bine despre cei care au ieșit învingători într-un meci. Să începem deci respectînd tradiția: îi felicităm din toată inima pe componenții lotului nostru național masculin de tenis de masă care au reușit să învingă reprezentativa R.P.F. Iugoslavia cu 13—8. De asemenea trebuie să-l felicităm în mod special pe campionul nostru, maestrul sportului Toma Reiter, care a cîștigat turneul internațional de tenis de masă învingîndu-l în finală pe cunoscutul jucător iugoslav Vogrinc, care printre altele are la activ două victorii asupra lui Andreadis.

Dar credem că nici înșiși jucătorii noștri de frunte nu ar fi mulțumiți dacă ne-am limita la felicitări și nu am încerca să vedem și alte aspecte legate de activitatea lor.

Căci aveau deplină dreptate nenumărații spectatori care părăsind, luni sau miercuri, tribunele din sala Floreasca să se întrebe cum se face că numai cu puține zile în urmă aceiași jucători au fost învinși categoric de reprezentativa R.P. Ungare la un scor categoric: 1—9. De asemenea analiza unor rezultate obținute de jucătorii noștri în aceste ultime zile de concurs ne pun pe gînduri.

Reprezentativa iugoslavă s-a prezentat lipsită de aportul a doi din principalii ei componenți — Dolinar, suspendat de Federația iugoslavă și Harangozo, bolnav. In ciuda acestor lipsuri din echipă, jucătorii iugoslavi au luptat pentru fiecare punct, punînd în dificultate echipa noastră, după cum dovedește evoluția scorului întîlnirii, ca și modul cum s-au desfășurat partidele.

Reprezentanții noștri au găsit însă resursele necesare și au obținut un rezultat bun.

Nu poate fi însă scuzată înfrîngerea suferită de Harasztosi cu 1—2 în fața jucătorului iugoslav Gruznic, un bun apărător, jucător specific defensiv și căruia tînărul nostru reprezentant nu a știut cum să-i răspundă, complăcîndu-se într-un joc steril de apărare. De asemenea dacă Pesch l-a învins într-o manieră categorică pe Gabric, în schimb nu poate fi trecută cu vederea comportarea lui în meciurile cu Marcovic (0—2) și în cel cu Vogrinc (0—2). In ambele partide el a pierdut seturi sub 10, ceea ce nu este justificat ținînd seama de valoarea adversarilor. Nu vom face în continuare o trecere în revistă a tuturor rezultatelor, ci vom consemna doar comportarea bună a lui Gantner în meciul pe echipe, fără a uita însă înfrîngerea la un scor neașteptat (0—3) în ultimul meci cu Vogrinc. In vădit progres s-a prezentat Reiter, mai ales ținînd seamă de îndelungata sa absență de la activitatea competițională. Ar fi bine însă ca meciurilor bine gîndite pe care le face să le aducă un plus de combativitate. Introducerea lui Bottner în echipă este o inițiativă bună și el a corespuns, ținînd seama de lipsa de experiență în turnee internaționale.

Ținînd tocmai seama de succesele realizate în meciurile de la București, dar și de înfrîngerea de la Budapesta, jucătorii noștri fruntași să-și analizeze atent activitatea și să caute în răstimpul care a mai rămas pînă la campionatele mondiale de la Tokio să-și îmbunătățească jocul. După părerea noastră nu este permis unor jucători care au participat la multe concursuri internaționale, la două ediții ale campionatelor mondiale, să mai afirme — așa cum a făcut Gantner — că la Budapesta „s-au fîstîcit", „s-au pierdut" în fața „buretiștilor" maghiari. Atunci ne întrebăm: ce se va întîmpla la Tokio în condiții cu totul diferite de joc de cît sînt obișnuiți jucătorii noștri, în fața sportivilor japonezi care majoritatea întrebuințează cu deosebit succes paleta cu burete?

Astăzi nu mai este o scuză paleta cu burete și dacă jucătorii noștri continuă să manifeste teamă în fața „buretiștilor" ar fi trebuit ca antrenorii lotului să le caute parteneri care să joace cu burete. De asemenea credem că ar fi bine ca la antrenamentele lotului să participe un număr mai mare de jucători ceea ce ar constitui un stimulent pentru tinerii jucători ca și pentru alții mai în vîrstă. Iar apoi jucătorii noștri vor întîlni noi adversari dornici de afirmare, ceea ce va da naștere la dispute mai dîrze, și nu la meciuri „în familie".

In concluzie: nu este vorba de măsuri administrative, de ședințe sau analize plictisitoare, ci de o muncă creatoare în sînul lotului nostru de tenis de masă. Talentul jucătorilor și jucătoarelor noastre de tenis de masă, condițiile create acestora, cer să fim deosebit de atenți cu ei și numai din dorința obținerii de noi succese, a afirmării lor pe plan internațional, au fost scrise aceste rînduri.

S. BRAND

La volei masculin R.P.R. — U.R.S.S.: 3-2

Aseară, la Orașul Stalin s-au întîlnit din nou reprezentativele masculine de volei ale R.P.R. și U.R.S.S. Superiori și de data aceasta echipa R.P.R. a învins cu scorul de 3—2.

Vizitele lui Vincent Auriol la Moscova

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 februarie, dl. Vincent Auriol, care se află la Moscova ca invitat personal al lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat Kremlinul.

In după amiaza aceleiași zile, dl. Vincent Auriol a fost primit de N. I. Bobrovnikov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Moscova.

După aceea dl. Vincent Auriol a vizitat cîteva șantiere din oraș precum și clădirea Universității de stat „M. V. Lomonosov" din Moscova.

Seara, dl. Vincent Auriol și soția au fost la Teatrul Mare Academic de Stat unde s-a prezentat baletul „Romeo și Julieta" de Prokofiev. Impreună cu ei în loja centrală se mai aflau: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.,

Vicepreședintele Indiei va vizita Uniunea Sovietică

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La sfîrșitul lunii ianuarie a.c., K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a trimis lui S. Radhakrishnan — vicepreședintele Indiei, invitația de a vizita Uniunea Sovietică în cursul anului 1956.

Dr. S. Radhakrishnan — vicepreședintele Indiei, a mulțumit lui K. E. Voroșilov pentru invitație și a anunțat că va vizita Uniunea Sovietică în iunie 1956.

Două noi recorduri ale helicopterelor sovietice

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: Pe aeroportul Tușino din apropierea Moscovei helicopterul „Vagonul zburător" construit de A. S. Iakovlev, Erou al Muncii Socialiste, a stabilit două recorduri unionale în ceea ce privește capacitatea de încărcare.

Aviatorul E. F. Miliuticev, cu o încărcătură de patru tone a atins înălțimea de peste 2.000 de m., iar într-un alt zbor pilotul G. A. Tiniakov s-a ridicat cu o încărcătură de două tone, la înălțimea de 5.082 m.

Helicopterul „Vagonul zburător" construit de A. S. Iakovlev, este unul din cele mai mari din lume.

Acord comercial sovieto-canadian

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: Cu prilejul vizitei făcute la Moscova în octombrie 1955 de dl. L. B. Pearson ministrul Afacerilor Externe al Canadei, au început tratative între U.R.S.S. și Canada cu privire la încheierea unui acord comercial.

Conform acestei înțelegeri, tratativele comerciale au continuat în februarie 1956 la Ottawa și s-au încheiat la 29 februarie prin semnarea unui acord comercial între U.R.S.S. și Canada.

Acordul comercial stabilește principiile generale ale relațiilor comerciale dintre cele două țări și prevede acordarea reciprocă a clauzei națiunii celei mai favorizate în domeniul comerțului și navigației.

Totodată s-a căzut de acord că în 1956 organizațiile sovietice pentru comerțul exterior vor cumpăra din Canada 400.000 tone de grîu pentru regiunile din Extremul Orient ale Uniunii Sovietice.

Noutăți despre tineretul lumii

PEKIN. — La 29 februarie au luat sfîrșit la Pekin lucrările adunării pe întreaga Chină a tinerilor activiști din cercurile comercialo-industriale. La lucrările adunării au participat tineri și tinere din familiile capitaliștilor și comercianților care au susținut activ politica Partidului Comunist Chinez și guvernului popular în problema transformărilor socialiste a industriei și comerțului capitalist din țară.

Delegații la adunare au vorbit despre participarea lor la mișcarea pentru transformarea socialistă a industriei și comerțului capitalist. La adunare au luat cuvîntul: Liao Cen-ciji, președintele Federației Tineretului Democrat din întreaga Chină și Hu Iao-ban, secretarul noii Uniuni democratice a tineretului din China, precum și reprezentanți ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești.

La ședința de închidere din 29 februarie, participanții la adunare au adoptat textul unei scrisori adresate președintelui R. P. Chineze, Mao Țze-dun, precum și un apel adresat tinerilor comercianți și industriași din țară, care îi cheamă să participe activ la transformarea socialistă a industriei și comerțului privat, să studieze cu perseverență marxism-leninismul și să-și consacre toate forțele construirii societății socialiste în China.

★

BERLIN. — La Braunschweig a avut loc o reuniune a tineretului la care au luat parte 350 de persoane. Participanții la reuniune au adoptat în unanimitate o rezoluție în care refuză categoric să servească în rîndurile forțelor armate vest-germane. Tineretul a ales o delegație care va remite această rezoluție deputaților Bundestagului din partea Braunschweigului.

★

MEXICO-CITY. — Ziarul „La Voz de Mexico" a publicat un articol în care se ocupă de situația catastrofală a învățămîntului din Mexic. Ultimele cifre furnizate de Direcția generală de Statistică se opresc la anul 1952, dar ziarul menționează că situația învățămîntului continuă să se agraveze an de an.

Astfel, dacă în 1930 existau în Mexic 21.678 de școli elementare pentru 3.487.000 de copii de vîrstă școlară, în 1952 existau 25.613 școli pentru 6.575.000 de copii. Aceasta înseamnă că în timp ce numărul copiilor a crescut în 32 de ani cu sută la sută, numărul școlilor a crescut cu abia 20%.

In 1952, jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară nu au putut frecventa școlile. Ziarul subliniază că acest procent variază de la regiune la regiune, în unele procentul ridicîndu-se pînă la 66%. Și mai mare este diferența între oraș și sat; 75% din copiii care nu merg la școală se află în mediul rural, iar 25% în mediul urban.

Puterile occidentale încalcă suveranitatea țărilor din Orientul arab

BEIRUT 1 (Agerpres).—TASS transmite: Potrivit relatărilor ziarului „Ar-Rai Al-Amm", autoritățile libaneze au primit o înștiințare din partea celor trei puteri occidentale — S.U.A., Anglia și Franța, că flotele militare americană și engleză din Marea Mediterană au instrucțiuni să instituie blocada litoralului țărilor arabe și Israelului. Controlul asupra frontierelor terestre ale țărilor din această regiune va fi exercitat de o comisie a O.N.U. pentru Palestina, care urmează să fie întărită.

Instituirea acestei blocade, care încalcă drepturile suverane ale țărilor Orientului, este motivată, de altfel fără nici un temei, prin dorința de a nu permite violarea securității în această regiune și se bazează pe declarația celor trei puteri occidentale (din 1950).

După cum se știe, declarația celor trei puteri occidentale, S.U.A., Anglia și Franța, din 25 mai 1950, care reprezintă o încercare de a se amesteca în treburile țărilor Orientului Apropiat și Mijlociu, a provocat atunci obiecțiuni hotărîte. La 21 iunie 1950 în răspunsul lor comun la această declarație Egiptul, Siria, Libanul, Arabia Saudită, Yemenul, Irakul și Iordania au declarat că „nu vor admite nici un fel de acțiune care ar prejudicia suveranitatea sau independența lor".

Rezultatele definitive ale alegerilor din Indonezia

DJAKARTA 1 (Agerpres). — La 1 martie comisia electorală centrală a Indoneziei a dat publicității datele oficiale cu privire la rezultatele alegerilor pentru parlamentul indonezian care au avut loc la sfîrșitul anului trecut. La alegeri au participat 190 de partide, grupări și candidați independenți. In total au fost aleși 257 de deputați. Trei mandate au fost rezervate reprezentanților Irianului de vest, care în prezent se află sub controlul olandezilor.

Partidul național indonezian a obținut 8.435.000 de voturi și are în primul parlament ales al țării 57 de mandate. Partidul guvernamental al lui Harahap — partidul Mașumi, deși a întrunit cu 531.000 de voturi mai puțin, are același număr de mandate. Partidul musulman Nahdatul Ulama are 45 de mandate (6.955.000 de voturi), iar partidul comunist din Indonezia pentru care au votat 6.177.000 de alegători dispune de 39 de mandate. Celelalte mandate au fost repartizate între restul partidelor și grupărilor politice.

Data oficială a convocării noului parlament nu a fost fixată.

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Vagabondul (seria II-a), complectare, La noi, la Todirești — **Patria, București, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Arta, 1 Mai**; Vagabondul (seria I-a) — **Magheru, Victoria, Unirea, T. Vladimirescu, Miorița, Moșilor, Olga Bancic, Aurel Vlaicu**; O noapte pe Mont Blanc — **Republica, Lumina, Libertății**; Furtuna echinocțiului — **Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, Al. Popov**; Tata, mama, bona și eu... — **I. C. Frimu, Volga**; Liliomfi — **Central**; Ei au coborît din munți — **Popular**; O călătorie în epoca preistorică — **Maxim Gorki, Timpuri Noi**; Alarmă în munți și Șurubul lui Marinică — **Grivița, M. Eminescu**; Pe baricadă — **8 Martie**; Ali Baba și cei 40 de hoți — complectare, **N. Grigorescu — Vasile Roaită**; Stele pe aripi — și Pagini din lupta partidului — **Cultural**; Jan Huss — **C. David, Al. Sahia**; Festivalul Tineretului de la Varșovia și Concursul internațional de motocros — **Flacăra**; Seară de petrecere — **Carpați**; S-au cunoscut într-o trăsură — **Munca**; Domnișoara de Scuderi — **23 August**; Spectacol de varietăți — **Donca Simo**; Liliacul — **Ilie Pintilie**; Anna Zaccheo — **8 Mai**; Boris Godunov — **N. Bălcescu**; Romeo și Julietta — **Rahova**; Zvăpăiata — **Gh. Coșbuc**; La revedere domnule Grock — **Boleslaw Bierut**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52